

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 20 mk. (z przesyłką pocztową 22 mk.). Prenumerata kwartalna 250 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 100 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64, tel. admin. № 512-71.

TREŚĆ: **Organizacja władz:** 154. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 18/III 1921 r. w przedmiocie statutów organizacyjnych Ministerstw i Urzędów Centralnych (Statut organizacyjny Ministerstwa Skarbu).
Podatki bezpośrednie: 155. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie ograniczenia mocy obowiązującej rozp. z d. 12 maja 1920 r. o rozciągnięciu na obszarze b. zab. rosyjskiego dekretu o podatku od zysków wojen. z d. 5/II 1919 r. na zyski względnie dochody osiągnięte w latach 1919 i 1920.
Monopol tytoniowy: 156. Instrukcja rachunkowa dla Gen. Dyr. Mon. Tyton. i Urzędów podległych Gen. Dyr. Mon. Tytoniowego.
Przepisy celne: 157. Okólnik w sprawie niewpuszczania do Polski niektórych wydawnictw zagranicznych.
Sprawy walutowe: 158. Stan emisji biletów P. K. K. P. 20/III 1921 r.
Sprawy spółdzielcze: 159. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie utworzenia Państwowej Rady Spółdzielczej
Przepisy o służbie państwowej: 160. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 23 lutego 1921 r. o podwyższeniu dod. drożyzn. do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych.
Ruch służbowy: 161. Ruch służbowy w urzędach celnych, podległych Departamentowi Cel Ministerstwa Skarbu.
Przepisy emerytalne: 162. Ustawa z d. 18 marca 1921 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do stałej pensji dla weteranów 1831, 1848 i 1863 roku. 163. Ustawa z d. 17 marca 1921 r. w przedmiocie przyznania ponownego nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla cywilnych emeryt. funkcj. państw. i kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jakoteż dla wdów i sierot po nich.

OD ADMINISTRACJI.

Nakładem Administracji „Dz. Urzęd. Min. Skarbu” wydana została broszura, zawierająca przepisy o podatku dochodowym i podatku majątkowym i jest do nabycia w Administracji, Leszno 5 — po cenie 60 mk. p. z przesyłką pocztową 65 mk. za egzemplarz.

Organizacja władz.

154.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18-go marca 1921 roku

w przedmiocie statutów organizacyjnych Ministerstw i Urzędów Centralnych.

Na mocy art. 13 i 15 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. z 1918 r. Nr. 1 poz. 1) Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się załączone do niniejszego statuty organizacyjne Ministerstw i Władz Centralnych.

§ 2.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niem przepisy, zawarte w poprzednio wydanych rozporządzeniach Rady Ministrów i poszczególnych Ministrów oraz Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 3.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezydentowi Ministrów i właściwym Ministrom oraz Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

(—) Witos.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Skulski.

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) E. Sapieha.

Minister Skarbu:

(—) Steczkowski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) St. Nowodworski.

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

(—) M. Rataj.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) J. Raczyński.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) S. Przanowski.

Minister Kolei Żelaznych:

(—) Jasiński.

Minister Pocht i Telegrafów:

(—) Stesłowicz.

Minister Robót Publicznych:

(—) G. Narutowicz.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) J. Jankowski.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Chodźko.

Minister Apropowizacji:

(—) Grodziecki.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

(—) T. Wilkoński.

STATUT ORGANIZACYJNY MINISTERSTWA SKARBU.

§ 1. Ministerstwo Skarbu dzieli się na sześć departamentów: Administracyjny, Kredytowy, Budżetowy, Cel, Podatków i Opłat, Akcyz i Monopolów oraz niewłączony do departamentów Wydział Prezydalny.

§ 2. Departament Administracyjny składa się z pięciu wydziałów: Osobowego, Gospodarczego, Emerytalnego, Rachuby i Karnego:

a) Wydział Osobowy załatwia wszystkie sprawy osobowe urzędników Ministerstwa i urzędów podległych oraz układa preliminarz wydatków personalnych Ministerstwa.

b) Wydział Gospodarczy układa preliminarz wydatków rzeczowych Ministerstwa i urzędów podległych, załatwia sprawy druków i wydawnictw oraz wszelkie sprawy gospodarcze Ministerstwa i urzędów podległych.

c) Wydział Emerytalny załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach emerytalnych oraz przygotowuje wnioski o dary z łaski.

d) Wydział Rachuby prowadzi rachunkowość wydatków Ministerstwa, listy płacy i wszystkie sprawy kasowe Ministerstwa.

e) Wydział Karny załatwia sprawy ustawodawstwa skarbowo-karnego i orzecznictwa w sprawach karnych, dotyczących podatków, akcyz, monopolu, opłat i cel.

§ 3. Departament Kredytowy składa się z czterech wydziałów: Obrotu Pieniężnego Wewnętrznego, Zewnętrznego, Bankowego i Spółdzielczego.

a) Wydział Obrotu Pieniężnego Wewnętrznego załatwia sprawy emisji banknotów i pożyczek państwowych, sprawy giełd oraz państwowych loterii, mennicy, zakładów graficznych i papierni.

b) Wydział Obrotu Pieniężnego Zewnętrznego załatwia sprawy polityki finansowej w stosunkach z zagranicą, sprawy pożyczek i długów zagranicznych, pozwoleń na wywóz i przywóz walut i walorów zagranicznych i krajowych oraz sprawy kredytów zagranicznych dla instytucji i przedsiębiorstw krajowych.

c) Wydział Bankowy załatwia sprawy państwowych, społecznych i prywatnych zakładów kredytu długiego i krótkoterminowego, sprawy spółek akcyjnych i kantorów wymiany oraz sprawuje nadzór nad wszystkimi temi instytucjami.

d) Wydział Spółdzielczy załatwia sprawy Rady Spółdzielczej i rozdziału kredytów przeznaczonych dla spółdzielni.

§ 4. Departament Budżetowy składa się z sześciu wydziałów: Ogólnego, Centralnej Księgowości i Kas, Budżetów Administracyjnych, Budżetów Przemysłowo-Handlowych, Komunikacyjnego i Wojskowego.

a) Wydział Ogólny załatwia sprawy ustawodawstwa budżetowego, zestawienia budżetu państwowego i kontroli jego wykonania, sprawy rozrachunków międzypaństwowych, oszczędności państwowych i finansów samorządowych.

b) Wydział Centralnej Księgowości i Kas załatwia sprawy przepisów kasowych i rachunkowych dla wszystkich władz i urzędów, otwiera, przenosi, zamyka i kontroluje kredyty w Centralnej Kasie Państwowej i kasach skarbowych, prowadzi rachunek ich obrotów, stanu gotowizny i znaków wartościowych, sprawuje nadzór nad nimi i reguluje ich

zapasy, prowadzi kontrolę rachunków Ministerstwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, sporządza miesięczne i roczne zestawienia dochodów i wydatków państwowych oraz prowadzi ewidencję długów państwowych.

c) Wydział Budżetów Administracyjnych załatwia sprawy budżetów Ministerstw, urzędów centralnych oraz urzędów I i II instancji o charakterze administracyjnym.

d) Wydział Budżetów Przemysłowo-Handlowych załatwia sprawy budżetów o charakterze przemysłowo-handlowym lub gospodarczym oraz sprawy zakupów zagranicznych.

e) Wydział Komunikacyjny załatwia sprawy budżetów kolei żelaznych, poczt i telegrafów i innych środków komunikacji, kredytów inwestycyjnych kolejowych i robót publicznych oraz sprawy koncesji kolejowych.

f) Wydział Wojskowy załatwia sprawy budżetów wojskowych oraz kredytów plebisytowych.

§ 5. Departament Cel składa się z pięciu wydziałów: Organizacyjnego, Prawnego, Taryfowego, Kontroli Celnej i Straży Celnej.

a) Wydział Organizacyjny załatwia sprawy organizacji władz i urzędów celnych i wyszkolenia ich personelu oraz przedstawia Departamentowi Administracyjnemu wnioski, dotyczące mianowania, przenoszenia i zwalniania urzędników tych władz i urzędów.

b) Wydział Prawny załatwia sprawy ustawodawstwa, przepisów i rozporządzeń, dotyczących ochrony granic od przemytnictwa i postępowania celnego, orzecznictwa, dotyczącego wymiaru opłat celnych, załatwia sprawy międzynarodowych umów i konwencji celnych, ustawowych ulg celnych oraz przeprowadza inspekcję graniczną.

c) Wydział Taryfowy załatwia sprawy przepisów taryfowych celnych, dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, sprawy orzecznictwa dotyczącego towaroznawstwa oraz obejmuje doświadczenie chemiczno-techniczne.

d) Wydział Kontroli Celnej prowadzi kontrolę i zestawienia wpływów celnych, statystykę celną oraz opracowuje budżet władz i urzędów celnych.

e) Wydział Straży Celnej załatwia sprawy organizacji, sprawy personalne i gospodarcze straży celnej oraz sprawuje jej zarząd.

§ 6. Departament Podatków i Opłat składa się z sześciu wydziałów: Organizacyjno-Egzekucyjnego, Podatków Majątkowych, Podatków Przemysłowych i Handlowych, Podatków od nieruchomości, Podatku Dochodowego i Opłat Stemplowych.

a) Wydział Organizacyjno-Egzekucyjny załatwia sprawy organizacji władz skarbowych dla poboru podatków bezpośrednich i opłat skarbowych i wyszkolenia ich personelu, przedstawia Departamentowi Administracyjnemu wnioski, dotyczące mianowania, przenoszenia i zwalniania urzędników tych władz, załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w zakresie egzekucji skarbowej, prowadzi ewidencję wymiaru i poboru podatków bezpośrednich i opłat oraz inspekcję władz skarbowych.

b) Wydział Podatków Majątkowych załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach jednorazowej daniny majątkowej, dawnego podatku majątkowego i innych podobnych podatków w b. zaborze pruskim i austriackim oraz sprawy pożyczki przymusowej.

c) Wydział Podatków Przemysłowych i Handlowych załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach podatku od zysków wojennych, podatku przemysłowego, podatku dochodowego od kapitałów, podatku od skrzynek depozytowych, kotłów parowych i innych podobnych w b. zaborze pruskim i austriackim.

d) Wydział Podatków od Nieruchomości załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach podatku gruntowego, podymnego, hipotecznego, dawnego mieszkaniowego, od nieruchomości miejskich, od kapitałów i rent i innych podobnych w b. zaborze pruskim i austriackim.

e) Wydział Podatku Dochodowego załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach podatku dochodowego i innych podobnych w b. zaborze pruskim i austriackim, sprawy finansów samorządów w zakresie pobierania podatków, sprawy opieki w dziedzinie podatków bezpośrednich nad obywatelami polskimi za granicą oraz wydaje opinie w sprawach podatkowych w związku z traktatami międzynarodowymi.

f) Wydział Opłat Stemplowych załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach podatków spadkowego i od darowizn, stemplowego, giełdowego, przewozowego, od kart do gry, ubezpieczeniowego, wekslowego, od przedmiotów zbytku oraz wszelkich innych.

§ 7. Departament Akcyzy i Monopolów składa się z czterech wydziałów: Organizacyjno-Inspekcyjnego, Spirytusowego, Akcyzy i Podatków Pośrednich i Rachuby.

a) Wydział Organizacyjno-Inspekcyjny załatwia sprawy przepisów akcyzowych pod względem technicznego ich wykonania, sprawy organizacji, inspekcji i kontroli władz i urzędów akcyzowych i monopolowych i sprawy wyszkalania ich personelu oraz przedstawia Departamentowi Administracyjnemu wnioski, dotyczące mianowania, przenoszenia i zwalniania urzędników tych władz i urzędów; wreszcie załatwia sprawy organizacyjne i gospodarcze strażnicy skarbowej.

b) Wydział Spirytusowy załatwia sprawy obrotu spirytusem, opłat od piwa, drożdży, miodu, wina oraz orzecznictwa w tych sprawach.

c) Wydział Akcyz i Podatków Pośrednich załatwia sprawy podatków pośrednich i akcyz od tytoniu, cukru i sztucznych środków słodzących, zapasów, gilsz, soli, węgla i innych podobnych, orzecznictwa w tych sprawach oraz sprawy Dyrekcji monopolu tytoniowego.

d) Wydział Rachuby załatwia wszystkie sprawy rachunkowe Departamentu oraz wykonywa kontrolę dochodów, wymienionych w punkcie a, b i c Wydziałów Departamentu.

§ 8. Wydział Prezydjalny załatwia sprawy ogólne Ministerstwa, sprawy, wynikające ze stosunku Ministerstwa do Sejmu, Naczelnika Państwa, Rady Ministrów, innych Ministerstw i urzędów centralnych wszelkie sprawy, nienależące do zakresu czynności innych Wydziałów, sprawy organizacyjne, budżetowe, prasowe oraz sprawy Centralnego Urzędu Naftowego do czasu przyłączenia go do Minister-

stwa Przemysłu i Handlu wydaje opinie prawne przeprowadza ostateczną redakcję projektów ustaw i rozporządzeń Ministerstwa; wydział ten obejmuje nadto sekretariat Komitetu Ekonomicznego Ministrów oraz Kancelarię Główną Ministerstwa.
(Monitor Polski, Nr. 74 z d. 1/IV — 1921 r.).

Podatki bezpośrednie.

155.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 marca 1921 roku

w przedmiocie ograniczenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 12 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 z r. 1920, poz. 307) o rozciągnięciu na obszarze b. zaboru rosyjskiego działania dekretu w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 12 z r. 1919, poz. 136) na zyski względnie dochody osiągnięte w latach 1919 i 1920.

Na mocy art. 67 dekretu z dn. 5 lutego 1919 r., w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych (Dz. Pr. Nr. 12 z r. 1919, poz. 136), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawartą w § 1 rozporządzenia z dn. 12 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, z r. 1920, poz. 307), rozciągnięcie mocy obowiązującej dekretu z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 12 z r. 1919, poz. 136), w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, na zyski, względnie dochody, osiągnięte w latach 1919 i 1920, ogranicza się tylko do zysków, względnie dochodów, osiągniętych w roku 1919.

Jeżeli podatek ten za rok 1920 został już wymierzony, ma go właściwa Władza skarbową I instancji z urzędu umorzyć.

Nowych wymiarów za rok 1920 nie należy uskuteczniać.

§ 2. Brzmienie § 4 rozporządzenia zmienia się w ten sposób, że za ostatni wojenny rok podatkowy należy rozumieć rok 1919, względnie rok operacyjny 1919/1920.

§ 3. Zarządzone już w myśl części 3, paragrafu 3, zabezpieczenia podatku od zysków wojennych, obliczonego prowizorycznie za rok 1920, względnie przy przedsiębiorstwach sprawozdawczych za rok operacyjny 1920/1921, mają być uchylone w tym samym porządku w jakim nastąpiło zabezpieczenie podatku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

w z. ( ) Rybarski.

(Dz. Ustaw Nr. 31, z dn. 6/IV 1921 r., poz. 187).

Monopol Tytoniowy.

156.

INSTRUKCJA RACHUNKOWA

dla G. D. M. T. i Urzędów podległych G. D. M. T.

G. D. M. T. na mocy rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 30 marca 1920 roku prowadzi rachunkowość od 1-go kwietnia 1920 r. sposobem podwójnej buchalterji systemem włoskim, natomiast wszystkie urzędy podległe G. D. M. T. prowadzą nadal swą rachunkowość według systemu kameralistyki.

Jednak na mocy „Tymczasowych przepisów ogólnych“, wydanych przez Ministerstwo Skarbu 30/XII 1920 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 4/21 r., poz. 38), wszystkie urzędy centralne Ministerstwa Skarbu, operujące kapitałem obrotowym, dochody których są uwidocznione w preliminarzu państwowym w formie czystego zysku i nie posiadające paragrafowanych wydatków budżetowych, mają prowadzić swą rachunkowość podwójną księgowością.

Aby na przyszłość ujednolicić rachunkowość w całym Monopolu Tytoniowym, G. D. M. T. wprowadza z dniem 1-go stycznia 1921 r. we wszystkich fabrykach i urzędach sprzedaży wyrobów tytoniowych podwójną księgowość.

W G. D. M. T., tudzież w fabrykach o większych obrotach, wskazanemby było prowadzenie rachunkowości według podwójnej księgowości systemu włoskiego, natomiast w fabrykach o mniejszych obrotach, tudzież we wszystkich urzędach sprzedaży należy bezwarunkowo prowadzić podwójną księgowość według systemu amerykańskiego.

Przy prowadzeniu podwójnej księgowości systemem włoskim, bezwarunkowo prowadzić się musi:

- a) Prima = notę kasową na wpływy i wydatki gotówkowe,
- b) Dziennik buchalteryjny, do którego wpisywane są codziennie:
  - a) pozycje przychodu i rozchodu z primy noty kasowej,
  - b) dzienne pozycje memorjałowe, oparte na poleceniach memorjałowych.

Dzienniki pod a) i b) są księgami chrologicznymi.

- c) Księga główna, podzielona na odpowiednie rachunki;
- d) Księgi pomocnicze, prowadzone do niektórych rachunków księgi głównej.

Księgi pod c) i d) są księgami systematycznymi.

- e) Księga inwentarza.

Przy prowadzeniu zaś księgowości systemem amerykańskim muszą być prowadzone:

- a) Dziennik = główna.
- b) Księgi pomocnicze, prowadzone do niektórych rachunków, oznaczonych w powyższej księdze.

Dziennik, dziennik-główna i księga inwentarza powinny być oparowane: 1) dla Dyrekcji Monopoli Tytoniowego przez Biuro Prezydium Ministerstwa Skarbu, 2) dla fabryk i urzędów sprzedaży — przez odnośne Urzędy Akcyz i Monopolów Państwowych.

Rachunki, które muszą być prowadzone w Monopolu Tytoniowym przy obu systemach, są następujące:

- 1) R-k Bilansu otwarcia,
- 2) R-k Kapitału obrotowego,
- 3) R-k Kasy,
- 4) R-k P. K. O.,
- 5) R-k P. K. K. P., względnie Kas Skarbowych,
- 6) R-k Ruchomości,
- 7) R-k Nieruchomości,
- 7-a) R-k dochodów i wydatków z nieruchomości,
- 8) R-k Amortyzacji,
- 9) R-k Pensji i zasług,
- 10) R-k Kosztów ogólnych,
- 11) R-k Kosztów fabrykacji,
- 11-a) R-k Produkcji,
- 12) R-k Kosztów sprzedaży,
- 13) R-k Materiałów surowych krajowych,
- 14) R-k Materiałów surowych zagranicznych,
- 15) R-k Fabrykatów gotowych własnych,
- 16) R-k Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,
- 17) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych,
- 17-a) R-k Skrzyń,
- 18) R-k Opłat monopolowych,
- 19) R-k Opłat celnych,
- 20) R-k Dłużników i wierzycieli,
- 21) R-k Rozrachunków wewnętrznych,
- 22) R-k Inne dochody,
- 23) R-k Depozytów,
- 24) R-k Strat i zysków,
- 25) R-k Bilansu zamknięcia.

Z rachunków tych prowadzą się:

W Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego:

- 1) R-k bilansu otwarcia,
- 2) R-k kapitału obrotowego,
- 3) R-k kasy,
- 4) R-k P. K. K. P. (wzgl. Kas skarbowych),
- 5) R-k P. K. O.,
- 6) R-k Ruchomości,
- 7) R-k Nieruchomości,
- 8) R-k Dochodów i wydatków z nieruchomości,
- 9) R-k Amortyzacji,
- 10) R-k Pensji i Zasług,
- 11) R-k Kosztów ogólnych,
- 12) R-k Fabrykatów gotowych własnych,
- 13) R-k Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,
- 14) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych,
- 15) R-k Opłat monopolowych,
- 16) R-k Opłat celnych,
- 17) R-k Dłużników i wierzycieli,
- 18) R-k Rozrachunków wewnętrznych,
- 19) R-k Inne dochody,
- 20) R-k Depozytów,
- 21) R-k Strat i zysków,
- 22) R-k Bilansu zamknięcia.

W Fabrykach Wyrobów Tytoniowych:

- 1) R-k Bilansu otwarcia,
- 2) R-k Kasy,
- 3) R-k Nieruchomości,
- 4) R-k Nieruchomości,
- 5) R-k Dochodów i wydatków z nieruchomości,
- 6) R-k Amortyzacji,
- 7) R-k Pensji i zasług,
- 8) R-k Kosztów ogólnych,

- 9) R-k Kosztów fabrykacji,
- 10) R-k Kosztów produkcji,
- 11) R-k Kosztów sprzedaży,
- 12) R-k Materiałów surowych krajowych,
- 13) R-k Materiałów surowych zagranicznych,
- 14) R-k Fabrykatów gotowych własnych,
- 15) R-k Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,
- 16) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych,
- 17) R-k Skrzyń,
- 18) R-k Opłat celnych,
- 19) R-k Dłużników i wierzycieli,
- 20) R-k Rozrachunków wewnętrznych,
- 21) R-k Inne dochody,
- 22) R-k Depozytów,
- 23) R-k Strat i zysków,
- 24) R-k Bilansu zamknięcia.

W Urzędach sprzedaży Wyrobów Tytoniowych:

- 1) R-k Bilansu otwarcia,
- 2) R-k Kasy,
- 3) R-k Ruchomości,
- 4) R-k Nieruchomości,
- 5) R-k Dochodów i wydatków z nieruchomości,
- 6) R-k Amortyzacji,
- 7) R-k Pensji i zasług,
- 8) R-k Kosztów ogólnych,
- 9) R-k Kosztów sprzedaży,
- 10) R-k Fabrykatów gotowych własnych,
- 11) R-k Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,
- 12) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych,
- 13) R-k Skrzyń,
- 14) R-k Dłużników i wierzycieli,
- 15) R-k Rozrachunków wewnętrznych,
- 16) R-k Strat i zysków,
- 17) R-k Bilansu zamknięcia.

ad 1) R-k Bilansu otwarcia.

Rachunek ten obejmuje stan czynny i bierny z początkiem okresu budżetowego.

Na podstawie bilansu zamknięcia, sporządzonego z końcem poprzedniego okresu budżetowego, sporządza się bilans otwarcia okresu następnego.

Ponieważ do ksiąg głównych i pomocniczych wszelkie sumy przenosi się z dziennika, przeto do dziennika złożonego z początkiem okresu wpisać należy, jako pierwszą pozycję, wszystkie rachunki bilansu otwarcia. Stanem czynnym uznajemy (Ma) bilans otwarcia, natomiast stanem biernym obciążamy (Winien) go.

A więc pierwsza pozycja dziennika:

Aktywa:

- U 12 Rachunków
- Ma R-k Bilansu otwarcia,
- U R-ku Kasy
- za pozostałą gotówkę z poprzedniego okresu,
- U R-ku P. K. O.
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku P. K. K. P.
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Inwentarza
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Nieruchomości
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Materiałów surowych krajowych
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Materiałów surowych zagranicznych
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,

- U R-ku Fabrykatów gotowych własnych
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Fabrykatów gotowych krajowych
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Fabrykatów gotowych zagranicznych
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Dłużników (nasi dłużnicy)
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- U R-ku Rozrachunków wewnętrznych (R-k Za-liczeń)
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,

Pasywa:

- U R-ku Bilansu otwarcia
- Ma 3 Rachunki.
- Ma R-k Wierzycieli
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- Ma R-k Depozytów
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,
- Ma R-k Kapitału
- saldo na 1-go stycznia 1921 r.,

Pozycje w dzienniku rozpoczyna się tak, że w pierwszym wypisuje się dłużnika (Debet), rozpoczynając od słów „U“, następnie wypisuje się rachunek, a jeżeli rachunków jest więcej, natenczas należy wypisać ilość tychże, a następnie wpisuje się rachunek wierzyciela (Kredyt), rozpoczynając od słowa „Ma“.

Po zaciągnięciu powyższych dwóch pozycji z dziennika do księgi głównej i ksiąg pomocniczych, założonych na nowy okres budżetowy, księgi te gotowe są do przyjęcia pozycji, dotyczących obrotów w nowym okresie sprawozdawczym.

ad 2) R-k Kapitału.

Rachunek ten przedstawia w chwili zaprowadzenia ksiąg różnicę pomiędzy sumą aktywów i pasywów. Przy zamknięciu ksiąg w każdym z następnych okresów na rachunek ten zapisuje się różnicę między saldami, wykazanymi na rachunkach ruchomości i nieruchomości w końcu i na początku danego okresu.

Ponieważ dotąd w Urzędach i Fabrykach nie prowadzono rachunkowości podwójnej księgowości, a w dniu 1 stycznia muszą być otwarte rachunki bilansu otwarcia, przeto Urzędy i Fabryki muszą sporządzić każdy dla siebie szczegółowy inwentarz według stanu w dniu 31 grudnia 1920, na podstawie którego sporządzą bilans otwarcia. Różnica (Saldo) wyprowadzona po stronie „Ma“ stanowi kapitał, który należy wraz z innymi aktywami i pasywami przeprowadzić przez dziennik.

Fabryki i urzędy podległe G. D. M. T. nie prowadzą tego rachunku, a zapisują odnośną sumę na rachunek „Rozrachunków wewnętrznych (rachunek G. D. M. T.)“.

ad 3) R-k Kasy.

Rachunek ten przedstawia obrót gotówki, znajdujące się we fabryce, względnie urzędzie, zatem za wszelkie wpływy (przychody) w gotówce obciążamy (U) (Winien) rachunek kasy, zaś za wszelkie wypłaty (rozchody) uznajemy (Ma) tenże rachunek. Wpłaty uskutecznione w Pocztowej Kasie Oszczędności i Polskiej Krajowej Kasi Pożyczkowej i wypłaty uskutecznione tamże na podstawie czeków nie przeprowadza się przez ten rachunek.

Przy systemie włoskim przeprowadza się przez ten rachunek wszystkie pozycje z Prima-noty kaso-

wej. Saldo wyprowadzone na tym rachunku musi być zgodne ze saldem, wyprowadzonym w Prima-nocie kasowej. Należy przytem pamiętać, że wyraz „Winien” (Debet) używamy do oznaczenia lewych stron wszelkich rachunków i oznacza:

- a) w rachunkach kasy i towarów — przychód gotówki lub towarów,
- b) w rachunkach innych „Winien” (winien nam) jest naszym dłużnikiem ten, czyje nazwisko figuruje w nagłówku.

Wyraz „Ma” (kredyt) używa się do oznaczenia prawych stron wszelkich rachunków i oznacza:

- a) w rachunkach kasy i towarów — rozchód gotówki lub towarów,
- b) w rachunkach innych „Ma” (ma u nas do ządania) jest naszym wierzycielem ten, czyje nazwisko figuruje w nagłówku rachunku.

ad 4) R-k Pocztovej Kasy Oszczędności i

ad 5- R-k Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, wzgl. Kas skarbowych.

Ponieważ Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego lokuje całą gotówkę z Monopoli tytoniowego w Centrali Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie na swym rachunku, zaś od 1 stycznia 1921 r. będzie wszelkie wpływy za wyroby tytoniowe i inne dochody z Monopoli gromadziła w Pocztovej Kasie Oszczędności na swój rachunek, zatem tylko Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego będzie prowadziła te rachunki, natomiast fabryki i urzędy za wpłaty za wyroby tytoniowe i inne dochody składane przez odbiorców w Pocztovej Kasie Oszczędności, będą obciążać nie rachunek Pocztovej Kasy Oszczędności lecz R-k „Rachunek rozrachunków wewnętrznych” (G. D. M. T.). W tenże sposób księgować się będzie wpływy do Kas Skarbowych.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego, począwszy od stycznia 1921 r. będzie przekazywała przez Centralę P. K. K. P. w Warszawie dotacje miesięczne na opędzenie wydatków bieżących, a więc dla fabryk i urzędów sprzedaży wyrobów tytoniowych w siedzibie oddziałów P. K. K. P. do tychże oddziałów na otwartych już tam rachunkach odnośnych fabryk i urzędów, zaś dla fabryk względnie urzędów w miejscowościach gdzie niema tych Oddziałów, przez P. K. O. Fabryki i urzędy czerpać będą dotacje i przeprowadzać w dzienniku w sposób następujący:

Przykład: Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego przekazuje za pośrednictwem P. K. K. P. dotację 50.000 mk. dla Urzędu sprzedaży wyrobów tytoniowych w Rzeszowie, zatem G. D. M. T. uznaje sumą tą r-k P. K. K. P., a obciąża r-k Rozrachunków wewnętrznych (Urząd sprzedaży w Rzeszowie). Tenże Urząd po podjęciu tej dotacji zapisuje na R-k Kasy po stronie „Winien” 50.000 mk. (obciąża ten rachunek za podjętą gotówkę), a na R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) po stronie „Ma” (uznaje G. D. M. T. tą sumą za otrzymaną dotację).

Fabryki i Urzędy, które mają kasy ogniotrwałe i dobre zabezpieczenie przed włamaniem mogą podejmować z konta własnego otworzonego w odnośnym oddziale P. K. K. P. z przekazanych im dotacji sumy większe, natomiast te urzędy, które nie posiadają takiego zabezpieczenia winny podejmować sumy mniejsze, potrzebne do wypłat, jednak zawsze

sumy okrągłe n. p. 5.000, 10.000, 20.000 i t. p. Te jednak fabryki i urzędy, które będą otrzymywały dotacje za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności, a więc w urzędach pocztowych muszą podejmować całą przekazaną im dotację. Dlatego też te fabryki i urzędy mają obowiązek donieść Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, że w braku odpowiedniego zabezpieczenia nie mogą u siebie w kasie przechowywać całej dotacji, a G. D. M. T. będzie przekazywała im dotację dwa razy na miesiąc.

ad 6) R-k Ruchomości.

Rachunek ten obciąża się zakupem wszelkich ruchomości, które należą do inwentarza, natomiast uznaje się ten rachunek kwotami, uzyskanymi ze sprzedaży tych ruchomości. Do Ruchomości należą:

- 1) inwentarz fabryczny,
- 2) maszyny do pisania,
- 3) urządzenia biurowe,
- 4) wszelkie sprzęty należące do inwentarza, a więc takie, które się nie zużywają prędko i są utrzymywane w ewidencji w księdze inwentarzowej.

ad 7) R-k Nieruchomości.

Rachunek ten obciążamy zakupem nieruchomości, remontem budowlanym t. zw. kapitałnym i różnemi instalacjami, czyli wydatkami zwiększającymi początkową wartość nieruchomości, natomiast uznajemy ten rachunek za sprzedaż lub ubytok tych nieruchomości.

Do rachunku tego należy bezwarunkowo prowadzić księgę inwentarzową, do której powinien być wpisany każdy nabyty sprzęt. Księga inwentarzowa będzie obejmowała dwa działy: dział I — Nieruchomości i dział II — Ruchomości.

Na amortyzację ruchomości ustanawia się pewne odsetki, wysokość których określa G. D. M. T., a które księguje się na R-k Amortyzacji po stronie kredyt, a na R-k Strat i zysków po stronie debet.

ad 7a) R-k dochodów i wydatków z nieruchomości.

R-k ten obciążamy remontem bieżącym, kosztami oświetlenia, utrzymaniem administratora i dozorczy, wszelkimi opłatami n. p. podatków mieszkaniowych a uznajemy dochodami z nieruchomości.

ad 8) R-k Amortyzacji.

Rachunek ten uznajemy amortyzacją ruchomości i nieruchomości.

ad 9) R-k Pensji i zasług.

Rachunek ten obciążamy (Winien) wypłatą uposażeń służbowych i wszelkich dodatków funkcyjnarzuszów państwowych etatowych i nieetatowych, następnie za wypłacone należitości na umundurowanie służby, zapomogi i remuneracje, przyznane funkcyjnarzuszom państwowym, zatem wszelkie wydatki administracji osobowej księguje się na tym rachunku. Natomiast uznajemy (Ma) ten rachunek wszelkimi zwrotami powyższych wypłat.

Do rachunku tego musi być prowadzona księga pomocnicza, podzielona na następujące rachunki:

- a) Pensji i zasług,
- b) Umundurowanie służby.

c) Zapomogi i remuneracje.

ad 10) **R-k Kosztów ogólnych.**

Rachunek ten obciążamy skuteczniościami wydatkami na:

- a) opłatę komornego, za wodę,
- b) opał, światło i utrzymanie porządku,
- c) materiały piśmienne,
- d) druki zwykłe,
- e) książki, mapy i pisma,
- f) telefony, porto i depesze,
- g) opłaty na rzecz gmin,
- h) prowizje bankowe,
- i) wsparcia dla byłych robotników i robotnic obecnie nie zajętych w fabryce,
- j) koszty przesiedlenia, podróży i diety,
- k) deputatywności i próbki dla funkcjonariuszy Monopoli,
- l) drobne wydatki,
- m) bieżący remont ruchomości i nieruchomości fabrycznych,
- n) naprawa sprzętów inwentarzowych.

Natomiast uznajemy ten rachunek wszelkimi zwrotami z tego tytułu.

Do rachunku tego prowadzi się książkę pomocniczą, podzieloną na poszczególne rachunki wymienione pod a) do m).

ad 11) **R-k Fabrykacji.**

Rachunek ten obciążamy wszelkimi wydatkami związanymi z fabrykacją wyrobów tytoniowych i skrzyń, a więc:

- a) surowcem krajowym oddanym z magazynu do fabrykacji,
- b) surowcem zagranicznym, oddanym z magazynu do fabrykacji,
- c) materiałami pomocniczymi (ekonomicznymi), oddanymi z magazynu do fabrykacji,
- d) kosztem frachtów i przewozu,
- e) kosztem konwoju,
- f) kosztem oświetlenia oraz prądu elektrycznego dla maszyn,
- g) kosztem materiałów opałowych, oddanych z magazynu do fabryki,
- h) wypłatą wynagrodzeń dla robotników i robotnic,
- i) zapomogami, przyznawanymi przez G. D. M. T. robotnikom czynnym w poszczególnych wydatkach,
- j) opłatami na rzecz kasy chorych i za ubezpieczenie robotników,
- k) kosztem wyrobu skrzyń.

Natomiast uznajemy ten rachunek wszelkimi zwrotami z tego tytułu. (Wartość skrzyń księguje się na „R-ku skrzyń“).

Do rachunku tego prowadzi się książkę pomocniczą, w której każdy wymieniony ad a) do k) rodzaj wydatku musi mieć odrębne konto. Wszelkie wydatki, związane z wyrobem skrzyń, jako to: kupno desek, gwoździ, przewóz, robocizna etc. księguje się na rachunek „Wyrobu skrzyń“.

Przykład: Fabryka pobiera ze składu surowiec do fabrykacji, na podstawie spisu (patrz wzór). Natenczas przeprowadza przez dziennik tę czynność w sposób następujący:

Obciąża (Winien) R-k kosztów fabrykacji (surowiec krajowy, względnie zagraniczny) wartością tego surowca w spisie oznaczoną, a uznaje (Ma) R-k

materiałów surowych (krajowych lub zagranicznych) tą samą sumą.

ad 11a) **R-k Produkcji.**

Rachunek ten uznajemy wartością wyrobionych fabrykatów gotowych, oddanych z fabryki do magazynu, bez wartości opakowania. (Wartość skrzyń księguje się na „rachunek skrzyń“).

Uznanie rachunku produkcji następuje w chwili kiedy fabryka wyrobione fabrykaty gotowe wraz z opakowaniem oddaje za spisem (według przyległego wzoru) do magazynu.

Przykład: Fabryka przekazała do magazynu:

10.000 sztuk papierosów Sport	a	—80	8.000 mk.
10.000 „ „ Damskich	„	1.20	12.000 „
10.000 „ „ Prezydent	„	1.40	14.000 „
10.000 „ „ Emir	„	1.00	10.000 „
10.000 paczek (25 gr.) tytoniu			
przedniego macedońsk.	„	25.00	250.000 „
w 25 pakach	„	180.00	4.500 „

Ogółem 298.500 mk.

zatem na podstawie tego spisu Fabryka przeprowadzi zarachowanie przez dziennik następującym sposobem:

Obciąża (Winien) R-k Fabrykatów gotowych własnych sumą 294.000 mk., a rach-k Skrzyń kwotą 4.500 mk. za wyrobione i dostarczone magazynowi do sprzedaży fabrykaty, a uzna (Ma) łączną sumę 298.500 mk. R-k Produkcji.

ad 12) **R-k Kosztów sprzedaży.**

Rachunek ten przedstawia koszty sprzedaży gotowych fabrykatów własnych, krajowych i zagranicznych.

Wszelkie zatem koszty, związane ze sprzedażą winny być przeprowadzone przez ten rachunek.

Rachunek ten obciążamy zatem wydatkami na:

- a) wypłatę wynagrodzenia robotników i robotnic zajętych przy magazynach względnie urzędach sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) wypłatę zapomóg, przyznawanych dla tych robotników G. D. M. T.
- c) kosztami frachtów i przewozu z fabryki do urzędu,
- d) kosztami konwoju,
- e) prowizją, przyznaną hurtownikom (składownikom) i sprzedawcy fabrykatów tytoniowych.

Natomiast uznajemy ten rachunek wszelkimi zwrotami z tego tytułu.

ad 13) **R-k Materiałów surowych krajowych i**

ad 14) **R-k Materiałów surowych zagranicznych.**

Rachunki te przedstawiają cały obrót surowca nabytego do fabrykacji wyrobów tytoniowych. Rachunki te obciąża się (Winien) wartością surowca nabytego do fabrykacji tudzież wydatkami związanymi ze sprowadzeniem surowca a uznaje się (Ma) wartością surowca oddanego do fabrykacji.

Przykład: Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zakupuje dla fabryki surowiec zagraniczny i wypłaca należność firmie, natenczas zapisuje u siebie w dzienniku buchalteryjnym:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (Fabrykę) sumą, zapłaconą dostawcy za przesłane fabryce surowiec, a uznaje (Ma) R-k Polskiej Kra-

jowej Kasy Pożyczkowej za zapłaconą należność za surowiec i równocześnie posyła fabryce uwiadomienie o dokonaniem kupnie surowca jej dostarczonego. Fabryka po otrzymaniu uwiadomienia zapisuje u siebie w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k Materiałów surowych zagranicznych wartością surowca według ceny nabycia, a uznaje (Ma) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) tą samą sumą za zapłacony przez Generalną Dyрекję Monopoli Tytoniowego surowiec.

Z końcem roku saldo wyprowadzone na tych rachunkach musi być zgodne z wartością pozostałego, a niewyrobionego surowca, będącego na składzie.

ad 15) R-k Fabrykatów gotowych własnych.

Rachunek ten obciążamy (Winien) wartością wyrobów wyrobionych w fabrykach państwowych, a więc w fabrykach własnych, oddanych przez fabrykę magazynowi, na podstawie faktury czyli spisu tychże do sprzedaży.

Przykład 1: Magazyn fabryczny przesyła do Urzędu sprzedaży w Rzeszowie 2 wagony fabrykatów o wartości 8.000.000 mk. oraz opakowanie 60.000 mk., razem 8.060.000 mk. Przeto u siebie fabryka zapisuje:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (Urząd sprzedaży w Rzeszowie) sumą 8.060.000 mk. za wysłany towar do sprzedaży na podstawie faktury z dnia . . . . . Nr. . . . . , a uznaje (Ma) R-k Fabrykatów gotowych własnych sumą 8.000.000 mk. (wyrobów krajowych lub zagranicznych) a sumą 60.000 mk. rachunek skrzyń.

Następnie odnośny Urząd sprzedaży wyrobów tytoniowych po otrzymaniu tych 2 wagonów fabrykatów i po sprawdzeniu na podstawie otrzymanej faktury ilości tychże, zapisuje u siebie:

Obciąża (Winien) R-k Fabrykatów gotowych własnych (względnie krajowych lub zagranicznych) sumą . . . . 8.000.000 mk. za otrzymane z fabryki n. p. Krakowskiej pg. faktury z dnia . . . . . Nr. . . . . fabrykaty do sprzedaży oraz r-k skrzyń — sumą 60.000 mk., a uznaje (Ma) R-k Rozrachunków wewnętrznych (Fabryka, Kraków) łączną sumą 8.060.000 mk.

Tenże Urząd sprzedaje te fabrykaty hurtownikom (składnikom), którzy należności placą do Pocztowej Kasy Oszczędności, na rachunek Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego.

Natenczas zarachowanie przeprowadza się przez dziennik w taki sposób:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) sumą wpłaconą przez składownika, względnie nabywcę fabrykatów tytoniowych (imię, nazwisko i miejscowość tegoż podać należy), a uznaje wartością wyrobów R-k Fabrykatów własnych (krajowych lub zagranicznych, zależnie od tego, jakie fabrykaty zostały sprzedane), a rachunek Skrzyń — ich wartością.

Ponieważ wartość brutto sprzedanych fabrykatów jest wyższą o prowizję, którą potrącono hurtownikom (składownikom), przeto należy przeprowadzić przez dziennik:

Obciążyć (Winien) R-k Kosztów sprzedaży (Prowizja) sumą w zamówieniu uwidocznioną z tytułu prowizji w jednej kwocie, bez względu na rodzaj sprzedanych fabrykatów, a uznać R-k Fabrykatów

własnych, względnie krajowych lub zagranicznych, odpowiednimi kwotami. Jednak łączna suma kwoty wpłaconej przez składownika oraz prowizja musi się równać sumie księgowanej na kredyt (Ma) R-k fabrykatów.

Przykład 2.

Magazyn fabryczny przesyła deputat tytoniowy, względnie próby dla funkcjonariuszów Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego i przeprowadza to u siebie w sposób następujący:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) wartością deputatu, na fakturze uwidocznioną, a uznaje R-k Fabrykatów własnych, względnie krajowych lub zagranicznych tą samą sumą.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego otrzymawszy te wyroby przeprowadza w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k kosztów ogólnych (Deputaty i próby tytoniowe) za otrzymane z fabryki fabrykaty, a uznaje R-k Rozrachunków wewnętrznych (daną fabrykę) za dostarczone wyroby tytoniowe pg. faktury z dnia . . . . . Nr. . . . .

ad 16) R-k Fabrykatów gotowych krajowych i

ad 17) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych.

Rachunki powyższe obciąża się wartością zakupionych fabrykatów, natomiast uznaje się te rachunki sumami osiągniętymi ze sprzedaży tych wyrobów.

Ponadto G. D. M. T. obciąża ten ostatni rachunek wydatkami związanymi ze sprowadzeniem surowca.

Ponieważ zakup tych fabrykatów uskutecznia Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego; a Fabryka, względnie Urząd sprzedaży odbiera te wyroby do rozsprzedaży, przeto przeprowadzenie przez dziennik uskutecznia się w sposób podany w przykładzie.

Przykład.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zakupuje od fabryki prywatnej wyroby tytoniowe.

Na podstawie rachunku przedłożonego przez firmę i potwierdzenia fabryki, względnie urzędu, który te fabrykaty otrzymał, Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego wyrównywa rachunek czekiem na Polską Krajową Kasę Pożyczkową i tranzakcję tę przeprowadza przez dziennik w następujący sposób:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (Fabrykę, względnie Urząd, który otrzymał te wyroby do sprzedaży) sumą sprzedażną, według obowiązującego cennika, a uznaje (Ma) P. K. K. P. sumą wpłaconą firmie, zaś R-k Strat i zysków różnicą tych sum, zatem pozycja zbiorowa R-k Rozrachunków wewnętrznych (fabryka, wzgl. Urząd).

Ma 2 rachunki za sumę sprzedażną:

1) Ma R-ku P. K. K. P.

za wpłaconą firmie należność za dostarczone wyroby;

2) Ma R-ku Zysków i strat,

za zysk na różnicy cen.

Na podstawie uwiadomienia z Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego, fabryka zapisuje w dzienniku u siebie:

Obciąża (Winien) R-k Fabrykatów gotowych krajowych sumą sprzedażną wyrobów, według cen-

nika, a uznaje (Ma) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) tą samą sumą, zatem fabryka, względnie Urząd pisze: U R-ku fabrykatów krajowych Ma R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) za dostarczone wyroby.

Następnie fabrykaty te fabryka sprzedaje, a należności za te wyroby hurtownicy (składownicy) wpłacają do Pocztovej Kasy Oszczędności na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

Fabryka zarachuje u siebie w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) sumą faktycznie wpłaconą za uskutecznioną przez hurtownika (składownika) wpłatę do P. K. O., a uznaje (Ma) tą samą sumą R-k Fabrykatów gotowych krajowych, wzgl. zagranicznych, następnie ponieważ wartość brutto sprzedanych wyrobów jest faktycznie wyższą o prowizję przyznaną hurtownikowi (składownikowi), przeto przeprowadza w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k Kosztów sprzedaży (Provizja) za przyznaną prowizję hurtownikowi (składownikowi), a uznaje (Ma) tą samą R-k Fabrykatów gotowych krajowych, wzgl. zagranicznych. Zatem należy przy tej pozycji ułożyć pozycję zbiorową w następujący sposób:

Ma R-k fabrykatów krajowych,

U 2 R-ków za cenę sprzedażną,

1) U R-ku Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.).

za wpłatę składownika do P. K. O.

2) U R-ku Kosztów sprzedaży,
za prowizję.

ad 17a) R-k Skrzyń.

R-k ten obciąża się wartością po cenie sprzedażnej skrzyń, zrobionych w fabryce, tudzież otrzymanych z powrotem od hurtownika po tejże cenie, a uznaje się sprzedaż skrzyń.

ad 18) R-k Opłat monopolowych

Rachunek ten uznaje się (Ma) wpływami z opłat monopolowych, a obciąża się zwrotami z tego tytułu.

Rachunek ten prowadzi tylko Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego, albowiem dochód ten tylko na rachunek G. D. M. T. wpływa za pośrednictwem Kas Skarbowych, przeto Fabryki i Urzędy rachunku tego nie prowadzą.

ad 19) R-k opłat celnych.

Rachunek ten obciąża się opłatami celnymi, a uznaje się zwrotami z tego tytułu.

ad 20) R-k Wierzycieli i dłużników.

Rachunek ten prowadzi się dla dłużników i wierzycieli Monopoli Tytoniowego, z którymi prowadzi się obrachunek za dostawy dla Monopoli, względnie za otrzymane na kredyt, t. j. na spłatę późniejszą z Monopoli wyroby tytoniowe.

Rachunek ten obciąża się (Winien) zaliczkami, wpłaconymi a conto należności naszym dostawcom, względnie należnością za dostarczony towar na spłatę w ratach, a uznaje się rachunkami dostawców, względnie spłatami, uskuteczniionymi przez naszych dłużników.

Do rachunku tego prowadzi się książkę pomocniczą, w której każdy dłużnik, względnie wierzyciel ma osobne konto.

W księdze tej część rachunków ma saldo debetowe, część zaś kredytowe. Odnosny rachunek zbiorowy księgi głównej zamyka się dwoma saldami. Suma strony debetowej więcej sumą sald kredytowych księgi szczegółowej równa się sumie kredytowej, więcej sumą sald debetowych księgi szczegółowej.

Przykład 1.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zakupuje surowiec dla Fabryki i na rachunek należności płaci dostawcy zaliczkę. Należność zarachowuje u siebie:

Obciąża (Winien) R-k Wierzycieli i dłużników tą sumą, a uznaje (Ma) R-k Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej tą samą sumą, za uskutecznioną wpłatę.

Po złożeniu przez dostawcę rachunku na dostarczony surowiec i po zbadaniu na podstawie sprawozdania fabryki, że surowiec ten został należycie, według umowy dostawiony, następuje wyrównanie rachunku przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego, która wypłacając resztę należności i zarachowuje:

Obciąża (Winien) R-k Wierzycieli i dłużników resztującą należność, a uznaje (Ma) R-k Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej za uskutecznioną wpłatę, następnie zaś obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (np. Fabrykę w Warszawie) całą wartością zakupionego surowca, a uznaje (Ma) R-k Wierzycieli i dłużników tą samą sumą, na podstawie sprawdzonego rachunku dostawcy.

Równocześnie zawiadamia Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego odnośną fabrykę o wyrównaniu rachunku za dostarczony surowiec, polecając następujące zarachowanie w dzienniku:

Obciążyć (Winien) Materiałów surowych zagranicznych, wartością tegoż, a uznać (Ma) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) tą samą sumą.

Przykład 2.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zakupiła dla wojska papierosy zagraniczne i takowe odebrał Wojskowy Centralny Urząd Gospodarczy na Pradze, według poświadczenia, dołączonego do rachunku.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego, po sprawdzeniu rachunku dostawcy zapisuje w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych sumą ceny nabycia, a uznaje (Ma) tą samą sumą R-k Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, za wpłaconą dostawcy należność za papierosy — następnie obciąża (Winien) R-k Wierzycieli i dłużników (Wojskowy Centralny Urząd Gospodarczy) ceną sprzedaży, według rachunku, wystawionego dla W. C. U. G. na Pradze, a tą samą sumą uznaje (Ma) R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych.

Wojskowy Centralny Urząd Gospodarczy wpłaca sumę, którą winien Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, wobec czego należy:

Obciążyć (Winien) R-k Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej sumą wpłaconą przez W. C. U. G., a uznać R-k Wierzycieli i dłużników (W. C. U. G.) tą kwotą.

ad 21) R-k Rozrachunków wewnętrznych.

R-k ten służy do zapisywania rozrachunków G. D. M. T. z fabrykami i urzędami sprzedaży wyrobów tytoniowych, oraz tych ostatnich pomiędzy sobą. Jest to zatem rachunek odpowiadający dziennikowi konto-korrento, względnie rachunkowi sum obrotowych w kameralistyce.

Przykład 1.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zakupiła dla Fabryki w Warszawie 2 maszyny do pisania za 90.000 mk.

Po sprawdzeniu odnośnego rachunku G. D. M. T. zapisuje w dzienniku buchalterycznym:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (Fabrykę w Warszawie) sumą . . . 90.000 mk. za dostarczone fabryce 2 maszyny do pisania i uznaje (Ma) Polska Krajową Kasę Pożyczkową tą samą sumą za skuteczną wypłatę należności firmie K. Brun, za dostarczone maszyny. Równocześnie Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zawiadamia o tem Fabrykę w Warszawie, oraz dołącza kopie rachunku.

Fabryka w Warszawie, po otrzymaniu zawiadomienia zapisuje u siebie w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k Inwentarza sumą . . . 90.000 mk., za otrzymane maszyny, a uznaje (Ma) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) tą samą sumą.

Przykład 2.

Fabryka w Krakowie wysłała próbki fabrykatów tytoniowych do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, natenczas zapisuje u siebie w dzienniku:

Obciąża (Winien) R-k Rozrachunków wewnętrznych (G. D. M. T.) wartością cen tariffowej, a uznaje (Ma) tą samą sumą R-k Fabrykatów gotowych własnych, względnie krajowych lub zagranicznych.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego, po otrzymaniu prób tytoniu księguje:

Obciąża (Winien) R-k Kosztów ogólnych (Depozyty i próbki tytoniowe) wartością tych próbek a uznaje (Ma) R-k Rozrachunków wewnętrznych (Fabrykę w Krakowie) tą sumą.

ad 22) R-k Inne dochody.

Rachunek ten uznaje się dochodami nie objętymi powyższymi rachunkami oraz wpływami za druki płatne, a obciąża się go wszelkimi zwrotami z tego tytułu, oraz zakupem druków płatnych. Rachunek ten prowadzi tylko G. D. M. T.

ad 23) Rachunek depozytów.

Rachunek ten prowadzi się na złożone w gotówce depozyty, kaucje i inne walory, nie należące do Monopoli Tytoniowego, a złożone, celem zabezpieczenia kontraktów i umów.

Rachunek ten uznaje się za złożoną gotówkę i walory według wartości nominalnej, a obciąża się instytucję, w której depozyt został złożony.

Do rachunku tego prowadzi się księgę pomocniczą, tak zwaną księgę depozytów, gdzie każdy depozyt i kaucja muszą być utrzymywane w ścisłej ewidencji.

ad 24) R-k Zysków i strat.

Rachunek ten przedstawia zyski lub straty odnośnego urzędu.

Obciąża się (Winien) powyższy rachunek stratami na poszczególnych rachunkach, wyprowadzo-

nemi z końcem okresu budżetowego, zaś uznaje się osiągniętymi zyskami. W ciągu okresu gospodarczego przez rachunek ten przeprowadza się tylko straty, powstałe z ubytków fabrykatów tytoniowych przy transporcie, wskutek kradzieży lub innego wypadku, i to na polecenie Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego. Fabryka lub Urząd bez upoważnienia Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego nie może przez ten rachunek przeprowadzić żadnej straty w ciągu okresu gospodarczego. G. D. M. T. uznaje ten rachunek zyskami, osiągniętymi z różnicy między cenami sprzedaży i zakupu.

Przykład.

Urząd sprzedaży, względnie Fabryka, przy odbiorze transportu fabrykatów skonstatował brak pewnej ilości tychże, natenczas na razie przeprowadza przez dziennik ilość i wartość fabrykatów, jaką winien otrzymać pg. faktury. Po spisaniu protokołu natychmiast donosi Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego o zauważonym braku i dołącza protokół. Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego, po wdrożeniu dochodzenia wydaje zlecenie i wartość brakujących fabrykatów poleca przeprowadzić przez R-k Strat i zysków, a mianowicie:

Obciążać (Winien) R-k Strat i zysków, a uznaje (Ma) R-k Fabrykatów gotowych.

Do czasu nadejścia odnośnego polecenia z Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego należy ubytki te utrzymywać w ścisłej ewidencji w odpowiedniej książce, założonej do tego celu, gdyż straty te nie będą na razie przeprowadzane przez dziennik materiałowy. W prowadzonej w tym celu kontrolce należy notować datę i liczbę doniesienia o tem Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego. Urząd ma starać się, aby sprawy, dotyczące ubytków były na czas załatwione, tak, aby były przeprowadzone przez dziennik najpóźniej przed końcem okresu budżetowego.

Z końcem okresu gospodarczego wyniki z rachunków:

- a) R-ku Pensji i zasług,
- b) R-ku Kosztów ogólnych,
- c) R-ku Kosztów sprzedaży,
- d) R-ku Opłat monopolowych,
- e) R-ku Opłat celnych,
- f) R-ku Inne dochody,
- g) R-ku Produkcji,

przeprowadza się przez R-k Strat i zysków. Ponadto G. D. M. T. różnicą sald końcowych i początkowych z rachunku ruchomości i nieruchomości przenosi na rachunek kapitału. Wyprowadzone na rachunku Strat i Zysków saldo przenosi G. D. M. T. na R-k Ministerstwa Skarbu, a fabryki i urzędy na R-k „Rozrachunków wewnętrznych” (G. D. M. T.).

ad 25) R-k Bilansu zamknięcia.

Rachunek ten przedstawia końcowy stan czynny i bierny danego Urzędu z końcem okresu gospodarczego.

Ostatnie dwie pozycje dziennika z końcem roku przeznaczone są na przeniesienie ślad z rachunków:

1) czynnych:

- a) R-ku Kasy,
- b) R-ku Pocztovej Kasy Oszczędności,

- c) R-ku Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, wzgl. Kas skarbowych,
- d) R-ku Ruchomości,
- e) R-ku Nieruchomości,
- f) R-ku Skrzyń,
- g) R-ku Materiałów surowych krajowych,
- h) R-ku Materiałów surowych zagranicznych,
- i) R-ku Fabrykatów gotowych własnych,
- j) R-ku Fabrykatów gotowych krajowych,
- k) R-ku Fabrykatów gotowych zagranicznych,
- l) R-ku Dłużników i wierzycieli (nasi dłużnicy),
- m) R-ku Rozrachunków wewnętrznych (nasi dłużnicy).

2) biernych:

- a) R-ku Kapitału,
  - b) R-ku Wierzycieli i dłużników (nasi wierzyciele),
  - c) R-ku Rozrachunków wewnętrznych (nasi wierzyciele),
  - d) R-ku Depozytów,
  - e) R-ku Amortyzacji,
- Przykład ułożenia końcowych pozycji dziennika.

Stan czynny:

- U R-ku Bilansu zamknięcia
- Ma 13 rachunków:
- Ma R-k Kasy
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Pocztovej Kasy Oszczędności
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Ruchomości
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Skrzyń
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Nieruchomości
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Materiałów surowych krajowych
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Materiałów surowych zagranicznych
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Fabrykatów gotowych własnych
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Fabrykatów gotowych krajowych
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Fabrykatów gotowych zagranicznych
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Dłużników i wierzycieli (nasi dłużnicy)
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- Ma R-k Rozrachunków wewnętrznych (nasi dłużnicy)
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,

Stan bierny:

- U 5 Rachunków
- Ma R-k Bilansu zamknięcia:
- U R-ku Kapitału,
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- U R-ku Dłużników i wierzycieli (nasi wierzyciele)
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- U R-ku Rozrachunków wewnętrznych (nasi wierzyciele)
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,
- U R-ku Depozytów
- saldo na 31-go grudnia 1921 r.,

U R-ku Amortyzacji

saldo na 31-go grudnia 1921 r.,

Saldo na rachunku amortyzacji powinno się znajdować w Centralnej Kasie Państwowej na rachunku depozytowym Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

Coroczny przyrost amortyzacji winien być wpłacony na ten rachunek niezwłocznie po sporządzeniu bilansu zamknięcia.

Po zapisaniu tych dwóch pozycji do dziennika i przeniesieniu sald do poszczególnych rachunków, wszystkie rachunki w księdze głównej zostały wyrównane.

Przed sporządzeniem bilansu zamknięcia należy sporządzić dokładny inwentarz, a to celem sprawdzenia, czy wyprowadzone salda na odnośnych rachunkach w księdze głównej zgodne są z rzeczywistym stanem rzeczy.

Przepisy wykonawcze.

Na podstawie bilansów surowych zarówno Centrali, jakoteż wszystkich fabryk i urzędów, prowadzi Generalna Dyrekcja Mon. Tyt. zbiorowy dziennik—główną. Fabryki i urzędy sprzedaży winny sporządzać tylko jeden bilans surowy za dany miesiąc z własnych obrotów.

Bilans surowy obejmuje obroty za każdy miesiąc ze wszystkich rachunków księgi głównej, względnie obroty za cały miesiąc z rachunków dziennika—główna amerykańskiego, przyczem księgi pomocnicze powinny być uprzednio **bezwarunkowo** uzgadniane z księgą główną.

Bilans surowy księgi głównej obejmuje następujące rubryki:

- 1) liczba porządkowa,
- 2) nazwa rachunku,
- 3) sumy na poszczególnych rachunkach od początku okresu do miesiąca sprawozdawczego Winien — Ma,
- 4) sumy w miesiącu sprawozdawczym Winien—Ma,
- 5) sumy łączne rubr. 3 i 4 Winien — Ma,
- 6) sumy saldowe ostateczne Winien — Ma,

Ponieważ suma każdej pozycji zapisana jest jednocześnie na debecie jednego i na kredycie drugiego rachunku, przeto suma obrotów za dany miesiąc (czy okres) na debecie (Winien) musi się równać sumie obrotów na kredycie (Ma).

Fabryki i urzędy wyrobów tytoniowych będą prowadziły dziennik — główną systemem amerykańskim. O ile fabryki w Krakowie i Warszawie, a więc fabryki o większych obrotach, mają wykwalifikowanych pracowników — buchalterów, mogą prowadzić księgowość systemem włoskim, w przeciwnym razie należy prowadzić takową systemem amerykańskim.

W dziennikach materiałowych i fabrycznych i ekonomicznych nie zachodzą na razie żadne zmiany i należy je prowadzić w sposób dotychczasowy. Należy tylko dzienniki te prowadzić w zeszytach (książkach) całorocznych i winny one być foliowane i oprawione.

Księgę główną, księgi pomocnicze, kasową (Prima nota, prowadzona tylko przy systemie włoskim), następnie dziennik amerykański — główną (który jest zarazem księgą główną) należy prowadzić w księgach oprawnych, foliowanych i mają one obejmować tylko jeden okres gospodarczy.

Ponieważ dziennik prowadzony systemem amerykańskim jest zarazem i księgą główną, przeto przy sumowaniu należy wyprowadzać podwójne sumy: czarnym atramentem sumy miesięczne, a czerwonym sumy obejmujące wyniki od początku okresu budżetowego, tak, że z sumy czerwonej można będzie widzieć odrazu, jaki dochód, względnie wydatek uskuteczniono od początku okresu, aż do końca danego miesiąca (np. od 1 stycznia 1921 do 31 lipca 1921).

Przy systemie włoskim z dziennika buchalteryjnego przenosi się wszystkie pozycje do księgi głównej na odpowiednie rachunki, a następnie z tegoż dziennika do ksiąg pomocniczych. Z dziennika główna prowadzonego systemem amerykańskim przenosi się pozycje tylko do ksiąg pomocniczych na oddzielne rachunki.

Rachunki przedstawione do uregulowania winny zawierać:

- 1) potwierdzenie odbioru przez magazyniera wyszczególnionych w nich przedmiotów,
- 2) dowód sprawdzenia rachunku przez buchaltera:
  - a) że rachunek jest dobrze obliczony,
  - b) że posiada kopję,
  - c) że jest należycie opłacony stemplem,
  - d) że odnotowano na nim Nr. pozycji oddzielnej książki inwentarzowej, materiałowej, bibliotecznej, o ile przedmiot podlega inwentaryzacji,
- 3) akceptację przez naczelnika względnie kierownika wydziału, który obstalunek dawał, że jest zgodnym z wydanym poleceniem lub umową.

Do tak zaświadczonego rachunku buchalter wypisuje asygnatę kasową rozchodową, złożoną z 3 jednokrotnych części, pisanych atramentowym ołówkiem przez kaskę, z których 2 wrywa się z asygnarjusza i przedstawia obie do podpisu upoważnionej przez szefa urzędu do asygnowania sum osobie.

Po skonstatowaniu, że rachunek jest potwierdzony przez magazyniera, sprawdzony i akceptowany, buchalter bada, czy rachunek jest należycie pokwitowany i ostemplowany, poczem wypisuje asygnatę kasową na imię osoby, upoważnionej na rachunku do odbioru pieniędzy. Kasjerowi pod żadnym pozorem nie wolno wypłacić, ani przyjąć do kasy żadnej sumy bez piśmiennego polecenia w formie asygnaty kasowej. Jeżeli upoważnienie nie jest wymienione na rachunku, buchalter przed wystawieniem asygnaty sprawdza, czy osoba, przedstawiająca do opłaty rachunek, posiada ogólne upoważnienie, wydane przez wystawcę rachunku do odbioru pieniędzy i robi o tem na rachunku adnotację.

Pierwszy egzemplarz asygnaty, pisany atramentowym ołówkiem, przesyła się do kasjera celem dokonania wypłaty, drugi zaś z tych dwóch egzemplarzy przesyła się wraz z rachunkiem i jego kopją, oraz z zaświadczeniem magazyniera do buchalterji w celu dokonania książkowań. Jednocześnie buchalter oznacza na asygnacie numer pozycji dziennika buchalteryjnego.

Kasjer sprawdza tożsamość osoby, na imię której wystawiona jest asygnata i po ściągnięciu na asygnacie podpisu jej, stwierdzającego odbiór gotowizny, dokonywa wypłaty i nakłada stempel „wypłacono”.

Dla kasjera jedynym i wystarczającym dowo-

dem jest taka asygnata, opatrzona jak podano wyżej, podpisami szefa urzędu, lub jego zastępcy oraz wymienionej w asygnacie osoby, odbierającej pieniądze, z tem zastrzeżeniem, że stwierdzenie tożsamości tej osoby należy do obowiązków kasjera.

Wpłaty sum do kasy odbywają się na zasadzie asygnat przychodowych złożonych także z 3 jednokrotnych części wypisywanych ołówkiem atramentowym przez kaskę przez buchalterję, po sprawdzeniu wysokości przypadającej sumy. Dwie z nich przesyła się do kasy. Wpłacający winien potwierdzić na asygnacie przychodowej wysokość wpłaconej sumy. Kasjer zatrzymuje jeden egzemplarz asygnaty, drugi zaś po ostemplowaniu go stemplem „zapłacono” i opatrzeniu swym podpisem i datą odsyła do buchalterji w celu dokonania książkowań. Jednocześnie buchalter oznacza na asygnatach numer pozycji dziennika buchalteryjnego i sprawdza je codziennie z oddzielnymi grzbiotami, wreszcie prowadzi ścisłą ewidencję wszystkich wypisanych a nie zrealizowanych asygnat.

Asygnaty są numerowane bieżącymi numerami z asygnarjusza.

Jeden egzemplarz każdej asygnaty przychodowej i rozchodowej, każdy oddzielnie, kasjer wzywa codziennie według numerów porządkowych, odpowiadających kolejnością zapisom w książce kasowej (prima nota), w specjalne na ten cel okładki według miesięcy i przechowuje je w kasie.

Kasjerowi nie wolno pod żadnym pozorem przechowywać lub wydawać pieniędzy z kasy, nie zapisawszy ich na przychód lub rozchód w książce kasowej na zasadzie otrzymanych asygnat.

Codziennie po skończonych wypłatach kasjer sumuje książkę kasową, wyrzucając do drugiej rubrykiienne sumy przychodu i rozchodu i po uzgodnieniu z księgami buchalterji, sprawdza zawartość kasy w obecności buchaltera, poczem sporządza raport dzienny kasowy i przedstawia go szefowi urzędu.

Wszystkie obroty, nie dotyczące kasy, przeprowadzają się przez książki na podstawie poleceń memorjałowych, sporządzonych z zachowaniem wszystkich, powyżej wskazanych, przepisów dla asygnat przychodowych. Wypłaty czekami w żadnym wypadku nie mogą być przeprowadzone przez kasę.

Jeżeli polecenie memorjałowe opiewa na obrót czekowy, księgowy oddaje akceptowane polecenie memorjałowe kasjerowi, który wypisuje czek z książeczki przechowywanej w kasie, zaznaczając na poleceniu numer wystawionego czeku i przedstawia go do podpisu szefowi urzędu, poczem, po odcięciu czeku, zwraca go wraz z poleceniem księgowemu, który wręcza czek stronie po dokonaniu wszystkich tych samych formalności, co i przy wypłacie gotówką (sprawdzenie upoważnienia do odbioru, pokwitowanie rachunku, potwierdzenie odbioru czeku na poleceniu). W celu kontroli wydanych czeków buchalter winien prowadzić osobną książkę pomocniczą wydanych i zrealizowanych czeków.

Każda pozycja dziennika musi posiadać odpowiadający dokument. Wpłaty i wypłaty gotówkowe winny mieć asygnaty kasowe, zaś pozycje memorjałowe, oparte na poleceniach memorjałowych, fakturach i t. d. winny posiadać oddzielne dowody. Do asygnat kasowych lub poleceń memorjałowych musi być dołączony oddzielny rachunek, przedstawiony do

uregulowania, lub faktura, oraz upoważnienie Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, zaopatrzone podpisami kierownika Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego i naczelnika rachuby, względnie zastępców tychże.

Po zapisaniu odpowiedniej pozycji do dziennika i oznaczeniu numeru jej na obu egzemplarzach buchalter odrywa jeden egzemplarz polecenia memorjałowego i wszywa go kolejno do teczki, zatrzymuje u siebie na dowód prawidłowego księgowania, drugi zaś egzemplarz wraz z załącznikami klasyfikuje według rachunków Księgi Głównej.

Jeżeli w ciągu jednego dnia mamy do zapisania więcej takich pozycji, w których powtarza się ten sam wierzytel, albo ten sam dłużnik, natenczas celem zmniejszenia liczby zapisów w dzienniku łączy się w jedną pozycję zbiorową.

Przykład:

Kasa wypłaciła w ciągu dnia kilka pozycji. Natenczas układamy jedną zbiorową pozycję i zapisujemy w dzienniku:

U 4 Rachunków

Ma R-ek Kasy,

U R-ku Pensji i zasług

za wypłacone pensje według listy płatniczej z dn. . . . .

U R-ku Kosztów ogólnych

za wypłacone djety Lipińskiemu,

za dostarczone przez firmę Wende druki, r-ek z dn. . . . . L. . . .

za dostarczone przez firmę Drzewiecki materiały piśmienne r-ek z dnia . . . . . L. . . .

za opłatę telefonów r-ek z dn. . . . . L. . . .

U R-ku Kosztów fabrykacji

za dostarczone przez firmę Kanarek artykuły ekonomiczne (100 bobin bibułki papierosowej) r-ek z dnia. . . . . L. . . .

za wyrównanie rachunku za węgiel na opalanie pieców fabrycznych r-ek z dn. . . . . L. . . .

U R-ku Kosztów sprzedaży

za opłatę listów przewozowych,

za koszty podróży dla konwojantów.

Nie wolno w dzienniku buchalteryjnym, ani też w żadnych poszczególnych księgach głównych i pomocniczych, pod żadnym pozorem wycierać i skrobać. W razie jakiegokolwiek pomyłki w tekście lub w cyfrach, należy przekreślić je czerwonym atramentem, jednak w taki sposób, aby skreślone cyfry lub słowa były zupełnie czytelne, i wypisać właściwą sumę lub treść.

W razie wpisania mylnie całkowitej pozycji do dziennika należy ją zestornować.

Przez stornowanie rozumie się unieważnienie mylnie zapisanej pozycji w dzienniku, a skutecznia się w ten sposób, że zapisaną pierwotnie sumę po stronie np. Debet (Winien) zapisuje się po stronie Kredyt (Ma), zaś zapisaną tę samą sumę po stronie Kredyt (Ma) zapisuje się po stronie Debet (Winien). Przy obu tych pozycjach pisze się czerwonym atramentem: „Storno” patrz dziennik poz. . . . . z dnia . . . . .

Sumy stornowane powinny być udokumentowane odnośnem poleceniem memorjałowym.

Na wypadek mylnego podsumowania dziennika, poprawia się mylną sumę przekreśleniem jej i wpisaniem nad nią sumy właściwej; następnych mylnych podsumowań (wynikłych z poprzedniego błędu)

nie należy poprawiać, a wystarczy poprawić sumę ostatnią w sposób wyżej podany.

Pozycje przejściowe, nie posiadające odpowiednich dokumentów kasowych lub bankowych (a więc pieniężnych), powinny być uwidocznione w księgach dopiskiem czerwonym „Obrót”.

Dziennik buchalteryjny i wszystkie inne księgi winny być starannie utrzymywane, należy unikać wszelkich plam i poprawek.

Na pierwszej stronie księgi głównej i pomocniczych należy umieścić skorowidz, czyli spis wszystkich rachunków, kont osobowych i subrachunków pomocniczych wraz z podaniem stronicy, na której odnośny rachunek się znajduje.

Odpisy dzienników składane władzom kontrolnym, muszą być zaopatrzone datą, pieczęcią urzędową i podpisami prowadzącego dziennik i kierownika urzędu lub jego zastępcy.

Na okładce dziennika winien być wypisany urząd składający dziennik, miejscowość, nazwa dziennika, miesiąc i rok, tudzież ilość załączników.

Składanie sprawozdań.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego oraz fabryki i urzędy wyrobów tytoniowych składają swe miesięczne sprawozdania rachunkowe każdego miesiąca następnego po sprawozdawczym w terminach poniżej oznaczonych.

A. Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego w terminie do 20 każdego miesiąca:

- a) Najwyższej Izbie Kontroli Państwa,
- b) Prezydium Ministerstwa Skarbu,
- c) Głównemu Urzędowi Kasowemu.

ad a) Najwyższej Izbie Kontroli Państwa Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego składa:

- 1) Bilans surowy księgi głównej (w układzie wyżej podanym);
- 2) Wyciągi szczegółowe (odpisy) z ksiąg pomocniczych do rachunków, wymienionych w następnych punktach (3im i 4ym);
- 3) Wyciągi szczegółowe ze wszystkich rachunków (kont), wydatkowych księgi głównej, a mianowicie:

R-ku Ruchomości,

„ Nieruchomości,

„ Dochodów i wydatków z nieruchomości,

„ Pensji i zasług,

„ Kosztów ogólnych,

„ Fabrykatów gotowych własnych,

„ Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,

„ Fabrykatów gotowych zagranicznych,

„ Opłat celnych,

„ Rozrachunków wewnętrznych,

„ Innych dochodów,

„ Depozytów,

„ Strat i zysków;

- 4) Wyciągi szczegółowe (ze strony „credit”) z rachunków przychodowych księgi głównej, a mianowicie: z rachunków, wyszczególnionych w poprzednim punkcie (3im) i ponadto z rachunku „Opłat monopolowych”.

- 5) Zestawienie kasowe dochodów i wydatków Monopoli Tytoniowego.

- 6) Wszystkie zarządzenia, dotyczące wyrobu i sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz cennika ich za okres sprawozdawczy, oraz umów i rozrachunków z dostawcami.

7) Wszystkich zawiadomień P. K. K. P. i P. K. O. o obrotach na rachunku bieżącym Dyrekcji w ciągu miesiąca sprawozdawczego wraz ze spisem ich oraz saldami, zaświadczeniami przez P. K. K. P. i P. K. O.

ad b) Prezydium Ministerstwa Skarbu:

1) bilans surowy z obrotów całego Monopolu Tytoniowego,

2) wykaz statystyczny z obrotu fabrykatów gotowych całego Monopolu Tytoniowego,

3) z początkiem każdego kwartału wykaz statystyczny z obrotu surowca z ubiegłego kwartału wraz z wykazem fabrykatów wyrobionych przez fabryki państwowe z tegoż surowca.

ad c) Głównemu Urzędowi Kasowemu:

1) bilans surowy z obrotów całego Monopolu Tytoniowego,

2) zestawienie kasowe dochodów i wydatków Monopolu Tytoniowego.

B. Fabryki i urzędy sprzedaży wyrobów tytoniowych w całej Małopolsce składają w terminie do 20 każdego miesiąca Izbie Kontroli Państwa we Lwowie; Fabryka wyrobów tytoniowych w Warszawie i Urząd sprzedaży wyrobów tytoniowych w Łodzi — Izbie Kontroli Państwa w Warszawie; Urzędy sprzedaży wyrobów tytoniowych w Lublinie, Kielcach, Radomiu — Izbie Kontroli Państwa w Kielcach:

1) bilans surowy księgi głównej,

2) wyciągi szczegółowe ze wszystkich poniżej wyszczególnionych rachunków wydatkowych ze wszystkimi załącznikami i przychodowych księgi głównej oraz ksiąg pomocniczych, a mianowicie:

a) Fabryki:

Z rachunków: Ruchomości,
 „ Nieruchomości
 „ Dochodów i wydatków z nieruchomości,
 „ Pensji i zasług,
 „ Kosztów ogólnych,
 „ Kosztów fabrykacji,
 „ Kosztów sprzedaży,
 „ Materiałów surowych krajowych,
 „ Materiałów surowych zagranicznych,
 „ Fabrykatów gotowych własnych,
 „ Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,
 „ Fabrykatów gotowych zagranicznych,
 „ Oplat celnych,
 „ Innych dochodów,
 „ Depozytów,
 „ Rozrachunków wewnętrznych
 „ Strat i zysków.

Ponadto wyciąg szczegółowy ze strony „credit“ „rachunku skrzyń”.

b) Urzędy sprzedaży.

Z rachunków: Ruchomości,
 „ Nieruchomości,
 „ Dochodów i wydatków z nieruchomości,
 „ Pensji i zasług,
 „ Kosztów ogólnych,
 „ Kosztów sprzedaży,

„ Fabrykatów gotowych własnych,
 „ Fabrykatów gotowych krajowych fabryk,
 „ Fabrykatów gotowych zagranicznych,
 „ Rozrachunków wewnętrznych
 „ Skrzyń,
 „ Strat i zysków.

Wyciągi z rachunków winny być szczegółowe, odpowiadające zapisom stron „Debet”, względnie „Credit”, danego rachunku księgi głównej, ew. pomocniczej, przyczem do każdej pozycji winna być dołączona odpowiednia asygnata lub polecenie memorjałowe wraz ze wszystkimi odnośniami dokumentami, odpowiadające danej pozycji. Dowody winny być zbroszowane i zesznurwane według kont ksiąg pomocniczych, względnie księgi głównej, o ile odnośna księga pomocnicza nie prowadzi się i ponumerowane cyframi pozycji wyciągu. Suma wyciągu winna odpowiadać sumie obrotu miesięcznego na danym rachunku w bilansie surowym.

W wyciągach wpływów i wydatków winny być uwidocznione pozycje przejściowe, nie posiadające odpowiednich dokumentów kasowych lub bankowych (a więc pieniężnych), dopiskiem czerwonym „Obrót”.

Przy złożeniu sprawozdania za ostatni miesiąc okresu budżetowego należy to sprawozdanie uzupełnić dołączeniem szczegółowych spisów i wykazów, usprawiedliwiających wszystkie pozycje rachunku bilansu zamknięcia i otwarcia.

Ponadto Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego składają wszystkie fabryki i urzędy sprzedaży w terminie do 10-go każdego miesiąca:

1) bilans surowy,

2) odpis dziennika bez załączników,

3) odpis głównego dziennika materiałowego dla przychodu i rozchodu,

4) tylko fabryki odpis głównego dziennika fabrykacyjnego dla przychodu i rozchodu z początkiem każdego następnego kwartału za kwartał ubiegły,

5) odpis dziennika ekonomicznego z początkiem każdego następnego kwartału za kwartał ubiegły.

Powyższa instrukcja została zatwierdzoną przez Najwyższą Izbę Kontroli Państwa i obowiązywać będzie od dnia 1 stycznia 1921 roku.

Za Ministra Skarbu:

Szef Biura Prezydjalnego:

(—) Dangel.

Przepisy celne.

157.

OKÓLNIK L. 3063/DC/II/21.

Do Dyrekcji Skarbu we Lwowie i Cieszynie, Dyrekcji Cel w Poznaniu, Dyrekcji Okręgów Skarbowych w b. zaborze austriackim oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że następującym czasopismom zagranicznym, wydawanym w języku żydowskim, odebrano debit pocztowy: 1) „Die Cukunft”, w New-Yorku; 2) „Haibri”, w New-Yorku.

ku; 3) „Tog Wahrheit”, w New-Yorku; 4) „Fort-schrift”, w New-Yorku.

Wobec tego powyższych pism nie należy wpuszczać do Polski.

Warszawa, dnia 30 marca 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu Cel:

(—) *Dzierzgowski.*

Sprawy walutowe.

158.

STAN EMISJI BILETÓW

POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

dnia 20-go marca 1921 r.

Dnia 10-go marca 1921 r.
obieg wynosił . . . . . Mk. 66.655.561.358. —
Od dnia 10 do 20/III 1921 r.
wypuszczono . . . . . „ 3.318.219.357.50

Do dnia 20-go marca r. b. pu-
szczono w obieg ogółem Mk. 69.973.780.715.50

W tem na podstawie artykułu
2 Ustawy z dnia 26-go
marca 1920 r. (Dziennik
Ustaw № 31 poz. 179) . M. 4.639.185.067.47

Naczelnny Dyrektor:

p. o. (—) *Bigo.*

Dyrektor Skarbcza Emisyjnego:

(—) *Marjan Karpus.*

Sprawy spółdzielcze.

159.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Państwowa Rada Spółdzielcza, której utworze-
nie przy Ministerstwie Skarbu przewiduje Ustawa
z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz.
Ustaw R. P. z d. 11/XII, 1920 r., Nr. 111, poz. 733),
ukonstytuowana została, jak następuje:

Przewodniczący i zarazem kierownik biura Rady:
Janusz Kwieciński.

Delegaci Rządu:

1) inż. Zygmunt Chmielewski — Wiceminister
Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

2) Dr. Bronisław Kuśnierz — Delegat Minister-
stwa Skarbu.

3) Jerzy Lubodziecki — Delegat Ministerstwa
Spraw Wewnętrznych.

4) Dr. Kazimierz Jaszczurowski — Delegat Mi-
nisterstwa Sprawiedliwości.

5) Inż. Wacław Hauszyld — Delegat Minister-
stwa Przemysłu i Handlu.

6) Dr. Jurkiewicz — Delegat Ministerstwa Pra-
cy i Opieki Społecznej.

7) Marjan Prokopowicz — Delegat Minister-
stwa Robót Publicznych.

Członkowie Rady, powołani przez Ministra
Skarbu z pośród przedstawicieli związków spółdziel-
czych:

1) Dr. Franciszek Stefczyk — (Krajowy Patro-
nat spółek rolniczych we Lwowie).

2) Leon Twarecki — (Krajowy Patronat spółek
rolniczych we Lwowie).

3) Piotr Załuski — (Związek rewizyjny polskich
stowarzyszeń rolniczych w Warszawie).

4) Chrystjan Rollauer — (Niem. Związek spół-
dzielni krajowych w Poznaniu).

5) Poseł ks. patron Stanisław Adamski — (Zwią-
zek spółek zarobkowych i gospodarczych w Pozna-
niu).

6) Dr. Włodzimierz Seydlitz — (Związek spół-
lek zarobkowych i gospodarczych w Poznaniu).

7) Poseł dr. Antoni Rząd — (Polski Związek re-
wizyjny spółek kredytowych w Warszawie).

8) Poseł Józef Spickerman — (Związek Spółek
niemieckich w Łodzi).

9) Romuald Mielczarski — (Związek polskich
stowarzyszeń spożywców w Warszawie).

10) Józef Grylowski — (Związek centralny sto-
warzyszeń spółdzielczo-spożywczych pracowników
polskich kolei państwowych w Warszawie).

11) Stanisław Tor — (Związek spożywczych ro-
botniczych stowarzyszeń spółdzielczych w Warsza-
wie).

12) Edmund Łukaśiewicz — (Centrala stowarzy-
szeń spożywczych robotników chrześcijańskich w
Warszawie).

13) Poseł dr. Emil Bobrowski — (Związek ro-
botniczych stowarzyszeń zarobkowych i gospodar-
czych „Proletariat” w Krakowie).

14) Dr. Jan Dębski — (Związek rewizyjny sto-
warzyszeń zarobkowo-gospodarczych kółek rolni-
czych w Krakowie).

15) Gustaw Simon — (Związek polskich spółek
wytwórczych w Warszawie).

16) Inż. Bolesław Chomicz — (Patronat spół-
dzielni budowlanych w Warszawie).

17) Prof. dr. Aleksander Doliński — (Związek
stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we
Lwowie).

(Monitor Polski Nr. 77 z 1921 r.).

Przepisy o służbie państwowej.

160.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1921 r.

o podwyższeniu dodatku drożyznianego do płacy za-
sadniczej funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 5 (ustęp ostatni) ustawy z dnia
13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. z 1920 r. Nr. 65,
poz. 429, 430, 431) i art. 10 (ustęp przedostatni

i ostatni) ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 436 z 1920 r.) — Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 marca 1921 r., mnożnik dodatku drożyznianego dla wszystkich funkcjonariuszów państwowych podwyższa się:

w miejscowościach I klasy z 400 na 525;
w miejscowościach II klasy z 360 na 472.50;
w miejscowościach III klasy z 320 na 420;
w miejscowościach IV klasy z 280 na 367.50;
w miejscowościach V klasy z 240 na 315.

§ 2. Wyniki otrzymane z pomnożenia procentów płacy zasadniczej czyli mnożnych, ustalonych w oddzielnych ustawach o uposażeniu, przez mnożniki, ustalone w § 1 rozporządzenia niniejszego a wykazujące dodatki drożyzniane w markach polskich — przedstawione są w załączonej tabeli (vide załącznik).

§ 3. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1921 r. Nr. 8, poz. 39, uchyla się.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyznianych do uposażenia osób wojskowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 110, poz. 730) pozostaje w mocy.

Prezydent Ministrów:

(—) Witos.

Minister Skarbu:

(—) Steczkowski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) W. Kucharski.

(Dz. Ustaw Nr. 29 z d. 31/III — 1921 r. poz. 165).

Załącznik
do § 2 rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 23 lutego
1921 roku.

TABELA

dodatków drożyznianych dla klas miejscowości od I do V
z uwzględnieniem grup rodzinnych.

A. URZĘDNICY I NIŻSI FUNKCJONARIUSZE PAŃSTWOWI.

Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkół akademickich otrzymują dodatek drożyzniany taki, jak urzędnicy IV, względnie V stopnia służbowego. Nauczyciele i dyrektorowie szkół średnich, nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących, w średnich szkołach zawodowych i dyrektorowie wszystkich szkół zawodowych, inspektorowie szkolni i ich zastępcy, w końcu pomocnicy naukowcy w szkołach akademickich otrzymują dodatek taki, jak urzędnicy VI, VII, względnie VIII stopnia.

Nauczyciele szkół powszechnych i nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących i pomocniczych w niższych szkołach zawodowych — taki, jak urzędnicy VII, VIII, IX, X, względnie XI stopnia służbowego.

Instruktorowie w szkołach zawodowych pobierają dodatek drożyzniany taki, jak urzędnicy VIII, względnie IX stopnia służbowego.

Dodatek drożyzniany wynosi dla smotnych miesięcznie w markach polskich:

1. Urzędnicy:

Stopień służbowy	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
I	26.250	23.625	21.000	18.375	15.750
II	23.625	21.265	18.900	16.538	14.175
III	19.950	17.955	15.960	13.965	11.970
IV	16.800	15.120	13.440	11.700	10.080
V	15.015	13.514	12.012	10.511	9.009
VI	13.230	11.907	10.584	9.261	7.938
VII	10.920	9.828	8.736	7.644	6.552
VIII	9.555	8.600	7.644	6.689	5.733
IX	8.269	7.442	6.615	5.789	4.962
X	6.720	6.048	5.376	4.704	4.032
XI	5.355	4.820	4.284	3.749	3.213
XII	4.725	4.253	3.780	3.308	2.853

U w a g a: Dla urzędników dawnej kategorii Vb wynosi dodatek drożyzniany w klasach miejscowości: I — 14.189, II — 12.770, III — 11.351, IV — 9.932, V — 8.513 marek polskich.

2. Funkcjonariusze niżsi:

Stopień Placy	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
1	3.675	3.308	2.940	2.573	2.205
2	4.200	3.780	3.360	2.940	2.520
3	4.489	4.040	3.591	3.143	2.694
4	4.988	4.489	3.990	3.492	2.993
5	5.198	4.678	4.158	3.639	3.119
6	5.355	4.820	4.284	3.749	3.213
7	5.802	5.222	4.641	4.061	3.481
8	5.880	5.292	4.704	4.116	3.528
9	6.720	6.048	5.376	4.704	4.032

3. Dodatek ten podwyższa się we wszystkich stopniach służbowych i we wszystkich stopniach płacy miesięcznej jednakowo o marek polskich:

Grupa Rodzinna	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Mała rodzina	2.100	1.890	1.680	1.470	1.260
Średnia rodzina	3.675	3.308	2.940	2.573	2.205
Duża rodzina	5.250	4.725	4.200	3.675	3.150

161.

Ruch służbowy.

RUCH SŁUŻBOWY.

w podległych Departamentowi Cel Ministerstwa Skarbu
urzędach celnych.

Mianowani zostali:

W Urzędzie celnym Grajewo:

Kontroler celny I klasy Stanisław Piotrowski — Inspektorem celnym od dnia 1 grudnia 1920 r.

W Urzędzie celnym Herby:

Kontroler celny I klasy Edward Olędzki — Inspektorem celnym od dnia 1 grudnia 1920 r.

Rewident celny Antoni Białobłocki — Kontrolerem celnym 2 klasy od dnia 1 grudnia 1920 r.

Pomocnik Rewidenta celnego Aleksey Dubiel — Rewidentem celnym od dnia 1 grudnia 1920 r.

W Urzędzie celnym w Warszawie:

Kontrolerzy celni 2 klasy: Klemens Pietraszewski, Karol Tyszką, January Krajewski i Stanisław Guzowski — Kontrolerami celnymi 1 klasy i Pomocnik Rewidenta Marjan Piątkowski — Rewidentem celnym, wszyscy od dn. 1 grudnia 1920 r. Wacław Górski — Kontrolerem celnym 2 klasy od dnia 1 grudnia 1920 r.

W Urzędzie celnym w Praszce:

Rewident celny Ignacy Minczewski — Kontrolerem celnym 2 klasy i pomocnik rewidenta celnego Michał Welke — rewidentem celnym, obaj od dn. 1 grudnia 1920 r.

W Urzędzie celnym w Sosnowcu:

Kontroler celny 2 klasy Aleksander Milewski — Kontrolerem celnym 1 klasy od dnia 1 grudnia 1920 r.

Etatyzowani zostali:

W Urzędzie celnym w Warszawie:

Kontrolerzy celni 1 klasy: Aleksander Juskiewicz, Erast-Edwin Krist, Witold Narkiewicz-Jodko i Rafał Kurnatowski.

Kontrolerzy celni 2 klasy: Karol Markowski, Władysław Możdżeński, Łucjan Siewierski.

Rewidenci celni: Józef Duszyński, Leonard Kozuń, Hilary Brzozowski, Henryk Atemborski i Jan Tawczyński.

Pomocnik Rewidenta celnego — Ignacy Budzowski.

W urzędzie celnym w Sosnowcu:

Kontroler celny 1 klasy — Julian Szykier.

Kontrolerzy celni 2 klasy: Ludwik Krzycki i Zdzisław Sojda.

Rewidenci celni: Władysław Sosniesz i Jan Modyński.

Pomocnicy Rewidenta: Karol Knaut, Józef Cierpiński i Antoni Drzewiecki.

W Urzędzie celnym w Grajewie:

Kontroler celny 1 klasy Feliks Łuszczewski.

Kontrolerzy celni 2 klasy: Stanisław Łaszewski, Władysław Żemojtel i Józef Koliński.

Rewidenci celni: Bernard Sznajder, Czesław Czerwiński i Józef Sitasz.

W Urzędzie celnym w Herbach:

Kontrolerzy celni 1 klasy: Jan Janiszewski i Stanisław Kielkiewicz.

Kontroler celny 2 klasy Leopold Tumm.

Rewidenci celni: Michał Milewski, Stefan Lewandowski i Władysław Reinson.

W Urzędzie celnym w Łodzi:

Kontrolerzy celni 2 klasy: Hilary Switalski, Witold Nerlewski, Albert Stecki i Czesław Szujewski.

Rewidenci celni: Kazimierz Lewandowski, Feliks Ambrożewicz i Konstanty Stępkowski.

W Urzędzie celnym w Mławie:

Kontroler celny 1 klasy Kazimierz Domański.

Kontrolerzy celni 2 klasy: Michał Bajko, Aleksander Markowski i Aleksander Olchowicz.

Rewidenci celni: Teofil Grodzki, Konstanty Samborski, Zygmunt Lipko, Stefan Rutkowski, Feliks Cybulski i Jan Fabiszewski.

Pomocnicy Rewidenta: Jan Lacheta, Andrzej Pietraszewski i Stanisław Lorenc.

W Urzędzie celnym Aleksandrów Kujawski:

Kontroler celny 1 klasy Kazimierz Antonowicz.

Kontroler celny 2 klasy Stanisław Żurkowski.

Rewident celny Władysław Tatarkiewicz.
Pomocnik Rewidenta Wacław Krzyżaniak.

W urzędzie celnym w Raczkach:

Kontroler celny 1 klasy Kazimierz Gorzechowski.

Rewidenci celni: Stanisław Skrzecz i Paweł Chrzastowski.

W Urzędzie celnym Nieszawa:

Kontroler celny 1 klasy Władysław Stępkowski.

W urzędzie celnym Czeładź:

Rewident celny Jan Nielepiec.

Pomocnik Rewidenta Piotr Baranowski.

W urzędzie celnym Janów:

Rewident celny Władysław Wasilewski.

W urzędzie celnym Filipów:

Rewident celny Teodor Konopko.

W urzędzie celnym Kolno:

Rewident celny Aleksander Welke.

W urzędzie celnym Modrzejów:

Kontroler celny Leon Wilczyński.

Rewident celny Witold Kamiński.

W urzędzie celnym Gniazdów:

Rewident celny Jan Radziński.

Pomocnik Rewidenta Bolesław - Szczepkowski.

W urzędzie celnym Chorzele:

Pomocnik Rewidenta Józef Jankowski.

Przeniesieni:

Kierownik Urzędu celnego w Grajewie Stanisław Piotrowski na stanowisko Inspektora celnego do urzędu celnego w Tczewie.

(Monitor Polski Nr. 78 — 1921 r.).

Przepisy emerytalne.

162.

USTAWA

z dnia 18 marca 1921 roku.

w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do stałej pensji dla weteranów 1831, 1848 i 1863 roku.

Art. 1. Weteranom powstań z 1831, 1848 i 1863 roku, pobierającym stałą pensję na zasadzie ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r., o stałej pensji dla weteranów powstań 1831, 1848 i 1863 r. (Dz. Pr. Nr. 65, poz. 397), uzupełnionej ustawą z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. z 1920 r., Nr. 2, poz. 4), ustawą z dn. 8 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 50, poz. 306) i ustawą z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 61, poz. 385), przysługującą sobie, począwszy od dnia 1 stycznia 1921 r., na czas trwania wojny wywołanych stosunków ekonomicznych, nadzwyczajny dodatek do pobieranej pensji, w kwocie 1.500 marek miesięcznie.

Art. 2. Wdowom po weteranach 1831, 1848 i 1863 r., pobierającym pensję na mocy wyżej wspomnianych ustaw, przysługującą sobie, począwszy od dnia 1 stycznia 1921 r., na czas trwania wojny wywołanych stosunków ekonomicznych, połowę sumy dodatku, ustalonego artykułem 1.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

( ) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów;

(—) *Witos.*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *Sosnkowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

(Dz. Ustaw Nr. 29 z d. 31/III — 1921 r. poz. 164).

163.

USTAWA

z dnia 17 marca 1921 roku.

w przedmiocie przyznania ponownego nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych i kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jako też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów, w końcu dla emerytów wojskowych b. państw zaborczych, tudzież wdów i sierot po nich.

Art. 1. Osobom, otrzymującym na podstawie ustaw z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 65, poz. 392), z dnia 8 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 4, poz. 18), z dnia 5 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 23, poz. 127), rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 sierpnia 1920 r. (Monitor Polski Nr. 207 z r. 1920), w końcu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 452) dodatki drożyzniane do emerytur, pensji wdowich i sierocych, pobieranych ze Skarbu Państwa Polskiego — przyznaje się począwszy od dnia

1 stycznia 1921 r., aż do czasu ogólnej regulacji emerytur, tudzież pensji wdowich i sierocych na zasadach polskiej ustawy emerytalnej, ponowny nadzwyczajny dodatek drożyzniany w wysokości całego, dotąd przez nich pobieranego zaopatrzenia ze wszystkiemi po dzień 31 grudnia 1920 r. przysługującymi dodatkami drożyznianymi.

Art. 2. Taki sam dodatek przyznaje się osobom, pobierającym dary z łaski o ile przy przyznaniu tego daru nie zastrzeżono wyraźnie, że dodatki drożyzniane do przyznanego z łaski zaopatrzenia nie będą przysługiwały.

Art. 3. Wdowom i sierotom po funkcjonariuszach państwowych polskich, którym przyznano zaopatrzenie na zasadzie art. 32 Tymczasowych przepisów służbowych (reskrypt Rady Regencyjnej z dnia 11 czerwca 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 6, poz. 13 z roku 1918), przyjmując za podstawę wymiaru uposażenie czynnych funkcjonariuszów, według zasad ustaw o uposażeniach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 429—436), ustali wysokość dodatku drożyznianego w każdym poszczególnym wypadku Minister Skarbu, na wniosek właściwej władzy naczelnej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Witos.*

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski.*

(Dz. Ustaw Nr. 31, z dn. 6/IV 1921 r., poz. 179).

BILANS POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

(TYMCZASOWY)

10 Lutego 1921 r.

STAN CZYNNY

Zapasy Kruszcu	Monety złote po kursie paryt. (według marki niemieckiej) i Złoto w sztabach i szt. a Mk. 2790 za Kg. czystego złota	Mk. 12.695.265,83	
	Monety srebrne i bilon zagr. po kursie par. Bilon własny	38.299.759,51 923.436,39	Mk. 51.918.461,73
Banknoty zagraniczne po kursie parytetowym			87.574.927,73
Weksle Zredykontowane			1.021.530.999,51
Banki „Nostro“		21.306.247,34	
Banki Niemieckie		373.122.531,56	394.428.778,90
Pocztowa Kasa Oszczędności			937.198.811,22
Niemiecka Komisja Odszkodowań i inne r ki w likwidacji			25.232.271,71
POŻYCZKI: terminowe, towarowe i otwarty kredyt			3.704.540.486,91
Dług Skarbu Państwa			68.625.000.000,—
Papiery własne			131.899.021,64
MINISTERSTWO SKARBU			
	Za skupiony kruszec po paryt.	Mk. 15.211.571,63	
	Różnicę kursową kruszcu	280.129.582,49	295.341.154,12
Inne Aktywa			6.263.889.210,86
		Razem	Mk. 81.538.554.124,33

STAN BIERNY.

Fundusz Rezerwowy		Mk. 16.383.642,70
Obieg Banknotów		57.778.477.679,50
RACHUNKI ŻYWE		
a) Centralna Kasa Państwowa	Mk. 462.946.958,74	
b) Poczt. Kasa Oszczędn.	2.151.352.055,81	
c) Kasy Państw. i Wojsk.	5.364.686.305,89	
d) Inne	7.699.366.334,79	15.698.351.655,23
MINISTERSTWO SKARBU		
	Za depozyt kruszcu po kursie paryt.	15.260.495,66
Skarb Narodowy		3.808.334,90
Inne Pasywa		8.026.272.316,34
		Razem Mk. 81.538.554.124,23

Łość rachunków żywych 4616.

Óbrotu Izby Rozrachunkowej w Warszawie i Poznaniu od 1/I do d. 10/II 1921 r. włącznie Mk. 4.038.649.631,90.

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. do dn. 10 stycznia 1921 r. wpłynęło Mk. 109.143.188,64.

Naczelnny Dyrektor p. o. (—) Bięo.

Dyrektor Centralnej Księgowości p. o. (—) Rybiński.

Bilans Banku Zjednoczonych Ziem Polskich

Stan czynny.

na 30 listopada 1920 r.

Stan bierny.

	Marki i fen.		Marki i fen.
Kasa	32,782,569.59	Kapitał zakładowy	100,000,000.—
R-k bieżący w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczk.	23,997,650.53	„ zasobowy	5,000,000.—
„ Pocztowej Kasie Oszczędności	288,620.90	Wkłady:	
Skup weksli	84,645,211.70	1) kapitały na lokacji	1,041.970.35
„ kuponów i papierów wylosowanych		2) na rachunek przekazowy	195,653,228.73
Papiery publiczne własne	51,431,151.07	Kasa przezorności i Pomocy pracown. Banku	196,695,199.08
Monety obce	3,021,805.67	Weksle redyskontowane	41,222,361.14
Pożyczki terminowe na zastaw papier. publiczn.	998,812.47	Korespondenci:	
„ bezterminowe (on cal) zabezpieczone papierami publicznymi	120.238,032.58	1) pozostałości na ich rach. (loro)	70,387,440.41
Korespondenci:		2) „ na rach. Banku (nostro)	34,833,002.31
1) pozostałości na ich rach. (loro)	134,178,154.00	Przekazy do zapłacen	2,217,438.35
2) „ na rach. Banku (nostro)	19,078,417.93	Należności skarbowe	129,271.92
Nieruchomości	10,843,129.61	Procenty i prowizje	11,046,586.86
Urządzenia i ruchomości	1,536,257.25	Dywidenda niepodniesiona	42,955,282.15
Rachunki przechodnie	15,505,244.58	Rachunki przechodnie	48,358,611.91
„ Zarządu z Oddziałami	47,464,390.78	„ Oddziałów z Zarządem	
Koszty Handlowe	6,835,745.47		
	552,845,194.13		552,845,194.13

Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń, Spółka Akcyjna.

Stan czynny.

BILANS w dniu 31 grudnia 1919 roku.

Stan bierny.

	Marki i fen.		Marki i fen.
1. Kasa	117992 49	1. Kapitał zakładowy:	
2. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	3600000 —	Rb. 2000000.—, na poczet	
3. Instytucje Kredytowe	9099218 60	którego wniesiono przy I-ej	
4. Papiery publiczne z kuponami bieżącymi	11601611 77	Emisji 50% czyli po Rb. 125.—	
5. Nieruchomości	2924381 50	na 8000 akcji po kursie 216.— Mk. 2160000.	
6. Pożyczki hipoteczne	490320 —	II-ga Emisja w d. 31 grudnia	
7. Rezerwa premji należna od Towarzystwa		1919 r. wniesiono 50% na po-	
Ubezpieczeń	1166476 05	większenie kapitału na 8000	
8. Dłużnicy:		akcji po Mk. 540.—	2160000.—
a) Reprezentacje i Ajenci			4320000 —
Towarzystwa . . . . . Mk. 6989245.81		2. Kapit. zapas.—Rb. 500000.—t.j. „	1080000.—
b) Towarzystwa Ubezpiecz. „ 8872691.29		w d. 31 grudnia 1919 r.	
c) Różne należności 1298119.94	17160057 04	wniesiono przy II-ej Em. „	1008000.—
9. Papiery procentowe i akcje, stanowiące			2088000 —
kaucje:		3. Fundusz organizacyjny—w dniu 31 grudnia	
a) Członków Rady T-wa . . . . . Mk. 342900.—		1919 r. wniesiono przy II-ej Em.	432000 —
b) Agentów Towarzystwa . . . . . 396116.—	739016 —	4. Fundusz na umorzenie aktywów niepewnych	1000000 —
10. Papiery procentowe Kasy Przeworności i Po-		5. Rezerwa na pokrycie różnicy kursu papie-	
mocy	1035328 —	rów publicznych	191426 59
		6. Fundusz na umorzenie wartości domów	54669 06
		7. Premje rezerwowe na udział Towarzystwa	6150400 —
		8. Rezerwa na nieuregulowane szkody na udział	
		Towarzystwa	6153181 —
		9. Rezerwa premji przypadająca Tow. Ubezp.	1135766 39
		10. Długi hipoteczne	870000 —
		11. Dywidenda niepodniesiona	105787 58
		12. Podatek skarbowy	651252 89
		13. Opłata stempłowa	75236 75
		14. Wierzyciele:	
		a) R-k Tym. biura Towarz.	
		w Kijowie . . . . . Mk. 218596.61	
		b) Towarzystwa Ubezpiecz. „ 14147676.48	
		c) Instytucje Kredytowe „ 904654.33	
		d) Różni . . . . . „ 3376291.57	18647218.99
		15. Rachunki do uregulowania	609945 47
		16. Kaucje: a) Członków Rady	
		Towarzystwa . . . . . Mk. 342900.—	
		b) Agentów Towarz. „ 396116.—	739016 —
		17. Kasa Przeworności i Pomocy	1035328 —
		18. Zyski i Straty	3675172 73
			47934401 45
	47934401 45		

Bilans Banku Ziemiańskiego,

założonego przez Tow. Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem,
na 1-go Marca 1921 roku.

STAN CZYNNY

Kasa i monety	Mk. 17,496,096.84
Sumy do dyspozycji Banku	78,105,741.97
Skup pap. wyl. i kuponów	5,631.88
Papiery publiczne własne	30,344,880.76
Weksle inkasowe	143,725.—
Weksle zdyskontowane	41,583,488.—
Pożyczki specjalne	67,057,806.—
„ na zabezp. hipot.	27,645,872.—
Otwarty kredyt	64,865,678.84
Zastawy	570,768.22
Korespondenci loro	46,713,759.27
„ nostro	8,649,662.21
Przechodnie	919,648.75
Oddziały	22,319,399.44
Ruchomości	288,227.96
Wydatki bieżące	11,565,526.98
	<u>Mk. 418,275,914.12</u>

Depozyty	Mk. 213,639,052.20
Różni za nasze depozyty	6,467,628.78
	<u>Mk. 220,106,680.98</u>

STAN BIERNY

Kapitał zakładowy	Mk. 6,480,000.—
Kap. Rezerwowy	378,617.04
Obligacje Banku	15,467,024.—
Lokaty	20,323,679.53
Rachunki bieżące	179,295,989.86
Kasa Przeworności	300,927.52
Korespondenci loro	77,325,118.94
„ nostro	29,332,173.30
Oddziały	22,237,111.13
Należności skarbowe	97,939.73
Przechodnie	43,222,550.33
Redyskonto	16,001,000.—
Procenty i prowizje	7,813,782.74

Mk. 418,275,914.12

Różni za swoje depozyty	Mk. 180,700,412.98
Depozyt własny	39,406,268.—
	<u>Mk. 220,106,680.98</u>

Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń, Spółka Akcyjna.

Sprawozdanie z czterdziestego dziewiątego roku działalności, t.j. za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1919 r.

ROZCHÓD.

PRZYCHÓD.

	Marki i fen.		Marki i fen.
Dział ogniowy. Szkody po- gorzelowe z lat ubiegłych po potrąceniu udziału reasekur. Mk. 3317750.56		Pozostałość zysków z r. 1918	126 07
Szkodypogorze- lowe wynikiłe w 1919 r. . . Mk. 16858221.79		Dział ogniowy. Premje rezer- wowe na udział Towarzystwa z 1918 r. . . . . Mk. 5952700.	
Po potrąceniu udziału rease- kuracji . . . " 4051972.74 " 12806249.05		Rezerwa na nieuregul. szkody po d. 31 grudnia 1918 r. . . " 4302817.	
Prowizja od premji zebranej . . 6544466.71		Zbiór premji w 1919 r. . . Mk. 32816033.34	
Udział w kosztach administracji " 4282468.77		Po potrąceniu premji prze- kazanej . . . " 13136355.53 " 19679677.81	
Premje rezerwowe na udział Towarzystwa na 1920 r. . . " 6054800.	33005735.09	Prowizja od premji przekazanej " 3014558.09	
Dział kradzieżowy. Szkody kra- dzieżowe wy- nikłe w 1919 r. Mk. 107666.70		Oplaty polisowe i porto . . . " 692336.94	35642089.84
Po potrąceniu udziału rease- kuracji . . . " 85260.33 Mk. 22406.37		Dział kradzieżowy. Zbiór premji w 1919 r. . . Mk. 678521.93	
Prowizja od premji zebranej " 134465.51		Po potrąceniu udziału rease- kurac. . . . . " 519189.62 " 159332.31	
Udział w kosztach administracji " 100036.54		Prowizja od premji przekazanej " 171803.87	
Premje rezerwowe na udział Towarzystwa na 1920 r. . . " 95600.	352508.42	Oplaty polisowe i porto . . . " 23062.48	354198.66
R-k Zysków i Strat. Na fundusz na umorzenie akty- wów niepewnych . . . . . Mk. 522478.24		R-k Dochodów z majątku Towa- rzystwa.	
Na fundusz emerytalny dla urzędników . . . . . 900000.		Procenty od funduszków Towa- rzystwa . . . . . " 161580.07	
Na gratyfikacje dla urzędników w dniu 50-cioletniego jubile- uszu T-wa . . . . . " 1100000.	2522478.24	Dochód z papierów publicznych " 759801.95	
Przewyżka zysków	3675172.73	Dochód z nieruchomości To- warzystwa . . . . . " 35490.05	
	39555894.48	Różnica na kursie zrealizowa- nych walut obcych . . . . . " 4602607.84	5559479.91
			39555894.48

Podział Zysków.

			Marki i fen.
1.	Na podatek od zysków	.	1250000
2.	" kapitał zapasowy	.	800000
3.	" dywidendę 9% czyli po Mk. 24.30 od akcji	Mk. 194400.—	
	" " dodatkową 6% czyli po Mk. 16.20 od akcji	" " 129600.—	324000
4.	" tantiemę dla Rady Zarządzającej	.	235060
5.	" gratyfikację dla urzędników	.	700000
6.	" zasiłek dla wdów i sierot po urzędnikach Towarzystwa	.	10000
7.	" instytucje dobroczynne	.	50000
8.	" zwroty dla ubezpieczonych	.	302400
9.	Do przeniesienia na rok 1920	.	5712 73
			3675172 73

STAN RACHUNKÓW

Banku Angielsko-Polskiego, Spółka Akcyjna w Warszawie

zrzeszony z The British Overseas Bank L^{td} London.

po dzień 30 Listopada 1920 r. i 31 Grudnia 1920 r.

	Marki	f.	Marki	f.		Marki	f.	Marki	f.
Stan Czynny.					Stan Bierny.				
Kasa gotowizną	2918367	81	3570180	37	Kapitał zakładowy	25000000	—	25000000	—
Rachunek przekaz. w Polskiej Krajowej Kasie Poż.	32894248	28	26324862	68	Kapitał zapasowy	—	—	—	—
Rachunek przekaz. w Pocztovej Kasie Oszczędności	579639	98	1780443	66	Rachunki przekazowe	6685540	06	10464573	91
Skup weksli	10296009	—	17578561	—	Lokaty terminowe	23105	—	100105	—
Weksle i dokumenty do inkasa	69464261	76	68365052	16	Korespondenci—wierzyciele	—	—	—	—
Pożyczki hipoteczne	400000	—	—	—	a) należności korespondentów	30907466	25	30973583	52
Monety i dewizy	1206	55	856086	73	b) weksle i dokum. do zainkasowania.	70302531	01	68604193	66
Papiery publiczne własne	5407508	63	5192515	33	Przekazy do zapłaćenia	4396751	08	4735176	28
5% Pożyczka Odrodzenia	2016944	—	2016944	—	Procenty niepodniesione	—	—	—	—
Papiery wylosowane i kupony	5536	47	16152	83	Dywidenda niewypłacona.	—	—	—	—
Spec. rach. bież. zabezp. papierami	1351234	80	2027297	—	Procenty i prowizje	6536710	87	6982932	96
Korespondenci—dłużnicy	—	—	—	—	Zyski i Straty	—	—	—	—
Ich rachunki (Loro)	7722699	99	3080805	92	Rachunki przechodnie	114496	75	114469	43
Nasze rachunki (Nostro)	6513772	54	10918734	65	Rachunek oddziału w Łodzi z Zarządem.	—	—	—	—
Koszty handlowe	2367535	78	3039441	20					
Koszty organizacji i inwentarz	1394248	23	1674570	03					
Rachunki przechodnie	533387	20	533387	20					
Rachunek Zarządu z oddziałem w Łodzi	—	—	—	—					
	143966601	02	146975034	76		143966601	02	146975034	76

Stan Rachunków Banku Handlowego w Warszawie z dniem 30 listopada 1920 r.

		Marki	fen.			Marki	fen.
STAN CZYNNY.				STAN BIERNY.			
1 Gotowizna:				1 Kapitał własny:			
a) w kasie . . . M.	126.840.417,25			a) zakładowy . . . M.	108.000.000,—		
b) w bankach . . . „	962.593.520,79			b) fundusz rezerwowy . . . „	54.000.000,—		
	M.1.089.433.938,04			c) rezerwa specjalna . . . „	1.203.831,40	163.203.831	40
c) wylos. papiery publ. i kupony	6.649.359,82			2 Wkłady:			
d) dewizy i kupony zagraniczne	188.202.792,72	1.284.286.090	58	a) rachunki przekazowe . . . M.	586.438.578,72		
2 Papiery publiczne własne:				b) lokacje . . . „	146.503.314,45	3.234.314.580	23
a) papiery skarbowe . . . . . M.	109.634.428,83			c) rachunki bieżące . . . „	2.501.372.687,06		
b) inne papiery . . . „	14.706.049,75			(Pozatem poręczenia M.	42.068.389,48		
c) funduszu rezerwowego . . . „	19.735.155,71	144.075.634	29	3 Rachunki w Banku Państwa . . . M.	33.595.730,23		
3 Pożyczki na zastaw papierów publicznych	135.008.619		89	4 Weksle redyskontowane . . . „	36.942.535,62	70.538.265	85
4 Skup weksli	370.034.832		62	5 R-kasy Przez. i Pom. Urz. Banku . . . M.	4.594.065,62		
5 Dłużnicy w rachunkach bieżących . . .	1.440.511.804		35	z tego nabyto papierów za . . . „	2.357.984,03	2.236.081	59
(Pozatem poręczenia: M. 42.068.389,48)				6 Rachunek z oddziałami Banku . . .		352.153.135	16
6 Rachunek z Oddziałami Banku . . .	566.058.532		28	7 Różni za inkaso		413.254.034	45
7 Nieruchomości	11.547.073		67	8 Dywidendy niepodniesione		2.503.998	07
8 Weksle protestowane i moratoryjne . . .	1.414.023		03	9 Procenty i prowizje		114.180.056	56
9 Weksle do inkasa	284.648.758		07	10 Rachunki przechodnie		52.843.690	78
10 Inkaso u Korespondentów	68.079.405		44				
11 Wydatki bieżące	62.656.457		93				
12 Rachunki przechodnie	36.906.441		94				
		4.405.227.674	09			4.405.227.674	09

UWAGA: Do powyższego zestawienia wzięto dane z bilansu Oddziału w Piotrogradzie z d. 31 grudnia 1916 r. oraz z bilansu Oddziału w Kijowie z d. 31 października 1919 r.

XVIII. SPRAWOZDANIE ZARZĄDU
Towarzystwa Akcyjnego Warszawskiej Fabryki Mebli Stylowych Z. Szczerbiński i S-ka
 za okres od 1-go lipca 1919 r. do 1-go lipca 1920 r.

DEBET.

Rachunek Strat i Zysków

KREDYT.

	Rub. i kop.	Marki i fen.		Rub. i kop.	Marki i fen.
Wynagrodzen. Zarządu i Administr.	108985 95	235409 65	Pozostałość z zysku 1918/19 r.	358 92	775 27
Podatki i patenty	26936 90	58183 75	Dochody:		
Ubezpieczenia od ognia	16661 51	35988 86	z produkcji fabrycznej	179518 60	387760 15
Opał i Światło	56111 94	121201 80	ze sprzedaży magazynu		
Reparacje maszyn, bud. i narz.	76138 96	164460 15	mebli w Warszawie	864313 47	1866917 10
Procenty od długów	6091 10	13156 78	sprzedaży magazynu po-		
Koszty ogólne interesu	15507 50	33496 20	kryć	369097 64	797250 90
Koszty utrzym. magazynu mebli					
w Warszawie	321318 90	694048 82			
Koszty utrzym. magazynu pokryć	117915 03	254696 46			
Czysty zysk	667620 84	1442061			
	1413288 63	3052703 42		1413288 63	3052703 42

BILANS

STAN CZYNNY.

na dzień 1-szy lipca 1920 roku.

STAN BIERNY.

	Rub. i kop.	Marki i fen.		Rub. i kop.	Marki i fen.
Nieruchomości Fabryczne	749495 23	1618909 70	Kapitał Zakładowy	700000	1512000
Ruchomości Fabryczne	388 14	84004 85	Kapitał Amortyzacyjny	188101 35	406298 90
Kasa	281819 25	608729 55	Kapitał Zapasowy	59028 39	127501 30
Remanenty	2216303 07	4787214 65	Wierzyciele	2225462 29	4806998 55
Dłużnicy	564707 99	1219769 25	Depozyty	30000	64800
Depozyty	30000	64800	Sumy Przechodnie	22518 14	48639 20
Sumy Przechodnie	11514 33	24870 95	Zysk	667620 84	1442061
	3892731 01	8408298 95		3892731 01	8408298 95

Zarząd Towarzystwa: Szczerbiński Zdzisław, Roesner Bogusław, Kozłowski Stefan.

Zastępcy Zarządu: Pietraszkiewicz Stanisław, Szczerbiński Jerzy.

Komisja Rewizyjna: Gólkowski Jan, Jentys Tadeusz, Kamiński Antoni, Loga Wacław.

Buchalterka Główna: Kulczycka Janina.

Zgodnie z uchwałą Ogólnego Zebrania Akcjonariuszy z dn. 12 marca r. b. pozostały czysty zysk Mk. 1442061. przeznacza się:

na kapitał amortyzacyjny	Mk. 68349.40
" " zapasowy	" 216310.—
" dywidendę	" 393120.—
" dodatkowe wynagrodzenie zarządu	" 213336.—
" podatki i do przeniesienia na rok przyszły	" 550945.60

Wyplata dywidendy od dn. 14-go marca 1921 roku.

Komisja Likwidacyjna Kieleckiego Towarzystwa Akcyjnego
sztucznych nawozów i innych przetworów chemicznych w Kielcach

w myśl § 65 Ustawy Towarzystwa wzywa wierzycieli tegoż Towarzystwa, aby w ciągu trzech miesięcy od daty dzisiejszej pod skutkami prawa zgłosili swoje pretensje do Komisji Likwidacyjnej w Kielcach ulica Leonarda Nr. 14.

Komisja likwidacyjna Tow. Poż. Oszczędn. „2-ga Kasa Kredytowa”
Warszawa, Czackiego 16.

Na zasadzie postanowienia Walnego Zebrania w dniu 10 marca r. b., zawiadamia niniejszym o likwidacji T-wa, wzywając równocześnie wierzycieli kasy po odbiór wkładów oszczędnościowych w myśl art. 76 Ustawy nowej.

Zarząd Kieleckiego Towarzystwa Akcyjnego sztucznych nawozów
i innych przetworów chemicznych w Kielcach

podaje do wiadomości Pp. Akcjonariuszów i wszystkich osób, z interesami Towarzystwa styczność mających, że w myśl uchwały Nadzwyczajnego Ogólnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dnia 22 stycznia 1921 roku przystąpiono do likwidacji Towarzystwa.

Bilans T-wa Poż.-Oszczędn. „2-ga Kasa Kredytowa”
Warszawa, ul. Czackiego 16 za rok 1920.

Aktywa; Ruchomości 5633 mk. 63 f., kasa 17655 mk. 93 f., w bankach 120648 mk. Udziały innych 259 mk. 20 f. Pożyczki 254933 mk. 46 f. Strata za rok 1920—40.119 mk. 19 f. Razem 439249 mk. 41 f.

Passywa; Udziały 31814 mk. 06 f., wkłady 381232 mk. 55 f., procenty należne 25933 mk. 08 f. Podatki skarbowe 198 mk. 68 f., depozyty 51 mk. 04 f., razem 439249 mk. 41 f.

Rachunek zysków i strat: Koszty handlowe 83484 mk. 56 f. Etat Zarządu 13564 mk. 09 f. Lokal 8815 mk. 91 f., procenty od wkładów 17275 mk. 55 f., razem 123140 mk. 11 f. Procenty od pożyczek 59596 mk. 88 f., różne 549 mk. 05 f., pożyczki stracone odzyskane 22874 mk. 99 f. Strata za rok 1920 — 40119 mk. 19 f., razem 123140 mk. 11 f.

Bilans Stow. Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Wiślicy
za 1919 r.

Stan bierny: fundusz udziałowy 4.823,53; zapasowy i specjalne 480,44; wkłady 55.053,20; inne 256,61. Stan czynny: papiery procentowe 5.493,75; pożyczki 49.231,—; ruchomości 155,99; inne 41,67; straty 69,79; gotówka 5.621,58. Bilans 60613,78.

STAN RACHUNKÓW BANKU KUPIECKIEGO ŁÓDZKIEGO W ŁODZI

na dzień 31 Grudnia 1920 r.

	Centrala	Filja w War.	Razem		Centrala	Filja w War.	Razem
Stan Czynny.	Marki i fenigi			Stan Bierny.	Marki i fenigi		
1. Gotowizna w kasie	9917173.41	29987823.28	39904998.69	1. Kapitał Zakładowy	27000000.		27000000.—
2. Pozost. w P. K. K. P.	308739.51	1179462.25	1488201.76	2. „ zapasowy Ustawy	3396375.34		3396375.34
3. „ P. K. O.	—	—	—	3. Wkłady			—
4. Pieniądze zagraniczne	844061.88	3140826.67	3984888.55	a) terminowe	360860.20	596875.07	957735.27
5. Przekazy i weksl. zagraniczne	8927.03	3746220.15	3755147.18	b) Rachunki czekowe	25778123.01	25913713.47	51691836.48
6. Papiery procentowe własne	—	—	—	4. Redyskonto weksli		196098.54	196098.54
a) Papiery Państwowe	5208876.36	3182428.33	8391304.69	5. Rachunki koresp. (Loro)		—	—
b) hipoteczne i komunalne	1204615.18	971837.33	2176452.51	a) Korespondenci krajowi	4114740.32	23363783.71	27478524.03
c) akcje	117936.	7557396.30	7675332.30	b) korespondenci zagraniczni		12392713.97	12392713.97
7) Papiery proc. fund. rezer.	1273988.37	—	1273988.37	6. Rachunki nasze u koresp. (Nostro)		—	—
8) Weksle zdyskontowane	19111562.24	13697727.67	32809289.91	a) w bankach krajowych	—	6205442.21	6205442.21
9. Rachunki otwart. kred.	—	—	—	b) w bankach zagranicznych	6738238.64	12538760.23	19277998.87
a) zabezp. pap. publ.	320588.80	6870758.82	7191347.62	7. Procenty i prowizje	3985341.17	6376212.72	10361553.89
b) „ weksłami	—	—	—	8. Różni za inkaso	—	3543155.03	3543153.03
c) „ inemi wartościami	—	—	—	9. Rachunki z Oddziałami		25900188.20	25900188.20
10. Pożyczki terminowe	—	—	—	10. Różne Rachunki	7531719.86	9736323.47	17268043.33
a) zabezp. pap. publ.	—	14708.35	14708.35				
b) innemi wartościami	—	—	—				
11. Rachunki koresp. (Loro)	—	—	—				
a) korespondenci krajowi	11637851.92	39160979.56	50798831.48				
b) korespondenci zagraniczni	—	1719769.32	1719769.32				
12. Rachunki nasze u koresp. (Nostro)	—	—	—				
a) w bankach krajowych	—	7735793.44	7735793.44				
b) w bankach zagranicznych	3471128.69	983559.63	4471127.43				
13. Nieruchomości	207222.17	—	207222.17				
14. Koszty handlowe	3487567.80	4253110.70	7724239.39				
15. Inkaso weksli	—	753949.45	753949.45				
16. Rachunki z Oddziałami	18381374.74	—	18381374.74				
17. Różne rachunki	3403784.44	1806915.37	5210699.81				
	78905398.54	126763266.62	205668665.16		78905398.54	126763266.62	205668665.16